

Edebiyat Defteri

Nimet Vefa -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
11 Ağustos 2021 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kùltür ve Sanat Platformu

YÜREĞİMDEKİ ÇIĞLIKLAR...

[italik] hiç canınız yandımı hani şöyle defalarca bıçak saplandımı yüreğinize dost dediklerinizin yüreğinde hiç iz bırakmamış olmak yada bir kalemde daha size söz hakkı vermeden silindinizmi yürekten...diyorum ki yalanmış her şey o yürekler yalancıymış dil yalan söylemiş sahteymiş o tebessümler hayat yalan tamam biliyorum ama dostluklarda mı yalan kardeşlikte mi yalan bu nasıl hayat böyle hergün bi hançer darbesi sırtımdan...acaba diyorum hak ettim mi?hak etmişim demek ki hançeri yedim sırtımdan ama çok canım yandı bee hemde çok yok sayılmak varlığımın bile unutulması çok acı hemde çok...yazık çok yazık hemde çok yazık...((([italik]

GÜNEŞE SEVDALI...

[italik] Bir tohum du,ufak tefek cılız mı cılız.Karıncaclardan böceklerden ölesine çok korkardı ki...Canını acıtacaklar diye...

Birgün bi rüzgar esti aldı götürdü uzaklara.Tanıımıyordu buraları,yabancı geldi.Şaşırdı ama itiraz edemedi.Eee rabden gelmişti emir O ne derse olur ne dilerse olur,"kün fe ye kün","ol' desin hemen olu verir.Rüzgar o ılıkmı ılık şevkatli kollarıyla toprak anaya emanet etti onu...toprak ana aldı sardı sarmaladı sıcacık merhamet dolu kollarına...merhamet ve sevgi dolu koynunda sakladı bizimkini,günlerce,haftalarca,aylarca.

Rabbi onu rahmet yağmurlarıyla suladı besledi besledi.toprağın altında ana şevkatiyle beslendi büyüdü serpildi.Ve o kutlu gün geldi çattı...güneşle tanışacaktı...gök yüzünü görecekti,çok heyecanlanmıştı çok mutluydu,bilmiyordu ki başına gelecekleri...

Rüzgar belki de dallarını kıracaktı,kuşlar didikliyecetti,bi dolu şey işte.

Usulca başını uzattı toprağın altından,artık gök yüzünü gürüyordu...İçi içine sığmıyordu...büyük bir mutluluk doluydu içi...Etrafına baktı dikkatlice,her şey çok güzel görünüyordu...

Günler geçtikçe daha çok büyüdü serpildi güzelleşti...tohum gül fidesine dönüşmüştü artık,tomurcuklandı önce...çok güzel bir gül açmıştı rengi çok hoştu yürekleri aşka getiren,bülbülü aşkından sabahlara dek öttüren di ,hele o kokusu...

Rasulullah'in teni öyle kokardı...misler gibi...o kokuyu duyan salavat getirirdi hemen o Resule...Rabbin sevgilim dediğine...ne büyük bir lütuftu... Gül için ,Resulün teni gibi kokmak...

Tomurcuk goncaya dönüştüğü sıralarda başını yukarı kaldırmıştı bir ara... Güneşi gördü... Önceden de görmüştü, ama bu seferki farklıydı... Hem de çok... hiç bu kadar güzel, hiç bu kadar sıcak görmemişti güneşi...

Güneşin sıcaklığı küçücük yüreğini ısıtmıştı sanki... sıcacık yüreği... farklı atıyordu sanki artık... Farklı bir heyecan kaplamıştı yüreğini...Yaradan yüreğini güneşin sevgisiyle doldurmuştu...Ondan başka hiçbir şeyi düşünmüyordu,düşünemiyordu aslında...

Neydi bu hâl, aşk mıydı bu?Sahi aşk denilen şey bumuydu?Gündüzleri çok mutluydu doyasıya güneşi izliyor her geçen gün sevgisi daha da büyüyordu...

Ah şu geceler olmasaydı...çünkü akşam olup da güneş veda edince yüreği üşüyordu hem de çok...Ay kalıyordu güneşin yerine ama yok yok ay güneş gibi değildi ki...

Günler böylece birbirini kovaladı...güneşte güle olan sevdasını itiraf etmişti sonunda...her şey o kadar güzeldi ki...Tam da istedikleri gibi hep hayal ettikleri gibi bir aşk yaşıyorlardı,duaları kabul olmuştu ikisininde artık.Allah'a şükrediyorlardı birbirlerini bulmalarına izin verdiği için, bu aşkı ikisine de yaşattığı için...

Yaz geçti artık havalar soğumaya sonbahar yüzünü göstermeye başlamıştı.Güneş eskisi gibi her gün sıcak gülümsemesiyle karşısında durmuyordu...Evet olan oldu bir eylül günü güneş birden ortadan kayboldu.Gül her gün göz yaşı döküyordu artık.Güneş her gün gelmiyordu geldiğinde de artık çok sıcak değildi soğuktan gülümsemeleri...tam üç ay evet tam üç ay görünmedi güneş üç ay boyunca göz yaşı dökülür mü?Gül üç ay boyunca her gün ağladı...Yüreği paramparça olmuştu sanki...

Tam da umudunu kestiği bir gün o da ne!Güneş ortaya çıktı,gülü çok sevdiğini çok özlediğini söyledi...Gül çok mutluydu artık,sevdiğine kavuşmanın haklı mutluluğunu yaşıyordu...

Şimdi diyeceksiniz ki kış günü güneşin ne işi var hani şu küresel ısınma varya zamansız mevsimler işte o hesap...kış geçti bahar geldi gül de normal sürecini yaşamıştı tabi,yaprakları kurudu dalları kurudu...ama bahar gelince rabbim tekrar bir diriliş nasip etti güle baharla birlikte.Tekrar güzelleşti açtı güzel kokular saçtı,güneşe olan aşkı da o güzelliklerle beraber geliştirdi büyüdü...

Ama ne olduysa oldu güneş çok fazla ısıtmaya başladı gülü,taç yaprakları yavaş yavaş solmaya dökülmeye başladı...farklı bir durumdu bu gül için...

Canı acıyordu artık,göz yaşları içinde güneşine bakıyor ama hala çok seviyordu,ölüyordu sanki yavaş yavaş güneş yakıyordu onu...ama ne yapsındı katlanıyordu yanmaya yok olmaya...Aşkı çok büyüktü çünkü,yüreğine söz geçiremiyordu.

Günler haftaları haftalar ayları kovaladı... güneş canını çok acıyordu, yakıyordu gülü...Gül uyarsa da aldırıyordu

güneş yakıyordu en keskin ateşiyile,sıcaklığıyla...

Bir sabah gül acıyla uyandı,o da ne küçük bir tırtıl yaprağını kemiriyordu... rüya görmüştü gül değildi ki ,sadece bir çiçeğin dibinde biten yabani bir ottu ayrik otu...hani vardır ya çayıra benzer...Kafasını kaldırdı güneş olanca güzelliğiyle serayı aydınlatıyor ısıtıyordu...başını öne eğdi...üzgündü hem de çok o kimdi ki güneşe sevdalanacak...ama yine de bir mutluluk vardı yüreğinde böylesi güzel bir aşkı rüyada bile olsa yaşamıştı...tekrar gülümsedi şükretti yaradanına...

SİZLER EVET SİZLER KİMİNİZ GÜL KİMİNİZ GÜNEŞ KİMİNİZ DE AYRIK OTU YERİNE KOYDUNUZ BELKİDE KENDİNİZİ...
AMA KİM OLURSAK OLALIM KİME OLURSA OLSUN AŞKIN BÜYÜSÜNÜ TATMAK ÇOK GÜZEL...YÜREKLERE O AŞKI
KOYAN ALLAH...KİMBİLİR BELKİDE SİZİN KALBİNİZLE SEVDİĞİNİZİ SEVMEK İSTEDİ KİMBİLİR... [/italik]

SPONTAN GELİŞEN BİR YAZI

[italik] Hiç kendinizi boşlukta hissettiğiniz oldu mu?

Ben bu sıralar öyleyim,ne içimden şiir yazmak geliyor nede başka bişey dedim alayım klavyeyi dolaşsın parmaklarım üzerinde ne çıkacak bakalım inanın hiç bir plan program yok,ölesine spontan gelişen bi yazı yani...bi aralar çok kırgındım şiirlerim bile isyanda kalemim konuşmaz olmuştu hala o hal üzereyim neden mi?bişiler eksik hayatımda puzzle nin bi parçası yok arıyorum tarıyorum yok yok gitmiş işte kör olmayasica nereye gitmişse...ama hangi parça o da önemlidir sanırım ee insan bir çok parçadan oluşur.Duyulardan bahsediyorum tabiki,yoksa milyonlarca hücre var inasan vücudunda damar kan kemik kıl tüy... bi dolu şey işte.

Aslında insan vücudu bi fabrika gibi yada koskocaman bi makina...ne ilginç değilmi?benim diyen bilim adamları bile bir zerresini bile yapamazlar ama hak teala ol demiş olmuş...hayattaki başımıza gelenler gelecekler O'nun ol demesiyle...bi kaza başımıza gelecek olsa kim engelleyebilir deriz hemen ee olacağı çare yok olması gerekiyormuş alın yazısı deriz...efendimizde diyorya"yazan kalem kaktı mürekkep kurudu"kaderler tayin edildi sadece iki yol sunuluyor bize ya sağdan yada soldan gidicez artık hangisini nefis seçerse gerçi nefis denen hep en kolayını en süslüsünü seçer ya hadi hayırlısı rabbim hepimizde doğru kararlar almayı nasip etsin inş. yanlışlar çukurundan kurtarsın inş.her halimizi hayr üzere doldursun.Peygamberimiz(sav) buyuruyorya"müslümanın her haline şaşarım ki hep ibadet üzeredir"e çünkü her yaptığı işte allah rızasını gözetir..severse allah için yererse allah için... ne diye başladım yazmaya neler çıktı hayret birşey hadi bakalım hayırlısı bunda da vardır bir hayır inş.

selam ve dua ile kalınız... [/italik]

HAZAN YELİ DEĞDİ GÖNLÜME

[italik] sensizlik öyel zorki
kor ateşlerde yanmak gibi
çölde susuz kalmak gibi
yavrusunu kaybetmiş ana gibi

sen benimsin hayalimde
ve hep öle
kalacaksın...

Bunları düşünürken bir bir,hayallerime hazan yeli değdi üşüdü yüreğim buz kesti kanım iliğim..
Hiç bitmeyecekti sevdamız hep taşıyacaktık yüreğimizde,ama sen sen...Bilemedin kıymetini,ha sana sorsalar yoo
bitmediki hala devam ediyor o beni çok seviyor dersin.
Evet seni çok seviyorum ama yoruldu ilgisizlikten hep vermekten sıkıldım yalnız başıma sevda yükünü
omuzlamaktan yoruldu be sevgilim.
Aşk tek başına yaşanmazki,öyle olsaydı adı aşk olmazdı ki bak leyla diyince akla mecnun gelir aslı denince de kerem
hiç tek başına adı anılan bi aşık duydunmu sen.
Yok yok daha fazla gücüm kalmadı var sanıyordum dayanırım sabrederim diyordum ama gücüm kalmamış seni
seveceğim evet aşkım belki hiç bitmeyecek ama yoruldu seni beklemekten yoruldu hep peşinde koşmaktan ben
biraz dinleneceğim yoksa mezara gireceğim... [/italik]

Yakarışlarım Sanadır Ey YAR!

[italik] ARADIĞIM SENDİN GÜLE DÖNERKEN ŞAFAKLAR,KÜLLENİRKEN AKŞAMLAR.
GÜL KIZILLIĞINDA MÜJDELER ARADIM EBRULİ BULUTLARDAN HÜZME HÜZME SÜZÜLÜRKEN IŞIKLAR.
ÇÖL BENİM İÇİMDE ACI BENİM İÇİMDE.MECNUN'UN GECELER VE GÜNDÜZLER BOYU LEYLİ İNİLTİLERİNİ BİR NEY GİBİ
DİNLEYEN KUM TANELERİ AYAKLARIMIN ALTINDA ATEŞ ATEŞ ÇOĞALIRKEN,GECEYİ ÖZLÜYORUM...
GECELERDE DOLUNAY GİBİ DOĞASIN DİYE UFKUMA YÂR! ÇÖLÜM SESSİZLİĞİNE DÜŞERKEN YILDIZLAR,YÜREĞİMİN
KUYTULARINA SERİNLİK İNSİN CENNET CENNET NE OLUR! BİR ASLAN AVCISININ ÇÖLÜN HÜR UFUKLARINDA GECEYİ
YORUMLAYIP DA, 'EZELİ VE EBEDİ SEVGİLİNİN DÖRT DUVAR ARASINA SIKIŞTIRILAMAYACAĞINI ANLADIM.'DEYİŞİ GİBİ
BEN DE GÖNÜL SEMALARIMDA YILDIZ YILDIZ BELİREN MÜHÜRLERİNE BAKIP SENİ YAŞAMAK İSTİYORUM İÇİMDE EY
SEVGİLİ!
BENİM İÇİN HER GÜL YAPRAĞINDA SEN,HER YAĞMURDA SEN,HER RÜZGÂRDA SEN...VARLIĞIM SENİNLE...ZAMANA
SENİN ADINLA MÜHÜR VURUYORUM...O MÜHÜRLER Kİ,ZAMANIN SONSUZA UZANDIĞI YERDE ANCAK YİNE SENİN
ADINLA AÇILIR...
YİNE SENİN ADINLA OKUNUR...GÖNLÜMÜN GAFLET ÇÖLÜNDE PERİŞAN DÜŞTÜĞÜ DEMLERDE HASRETİMİ AFFIMA
FERMAN SAY DA NE OLUR ÖTELERDEN TÜTSÜSÜYLE YENİ MÜHÜRLER VUR YÜREĞİME...
ZAMAN IRMAĞININ DONDUĞU ÖTELERDE DE AÇILACAK YENİ MÜHÜRLER...YÜREĞİM SENİNLE MÜHÜRLENSİN...
ADIM ADINLA BİLİNSİN YÂR!
ADIMLARIM NE YANA DÖNSE SANA OLSUN.Kİ. SEN HER YANIMDASIN BİLİYORUM ŞAH DAMARIMDAN AKAN
KAN,DAHA YAKIN DEĞİL BANA SENDEN YAKINLIĞIN GÜL TADINDA YANMAKSA EĞER UĞRUNA NE OLUR BENİ DE YAK
YAPRAK YAPRAK AŞIKINA.
BİN KERRE BOZDUĞUM TÖVEBELERDEN SONRA YENİ BAŞTAN YAZILSIN GECENİN EN MAHREM SAATLERİNDE AŞK
KİTABIM...
KİTAPLAR KİTABINDAN NASİBİME İLKİN NASIL ADIN DÜŞTÜYSE,YİNE ÖYLE ADINLA BAŞLASIN SATIRLAR.
NİCE GÖNLÜ BİN PARÇAYA BÖLEN ZÜLEYHA BAKIŞLI GÜZELLERİN AŞK SAYFALARI RAFA KALDIRILSIN YUSUF
KANATLARIYLA.TİTREYEN DUDAKLARIMDAKİ SON MÜHÜR,SON İSİM,SON ÇAĞRI SON TAD ADIN OLSUN...
BUNU AFFIMA FERMAN BİLİRİM.SEN VARSAN YÂR HERŞEY BANA YÂR!
VÜCUD ZİNDANINDA SANA MÜŞTAK GÖNLÜM NİCE BAHARLAR YAŞAR ADINLA YAĞMUR YAĞMUR,DEMET DEMET...
MISIR'A SULTAN OLMAK DEĞİL Mİ Kİ,İŞİĞA HASRET KÖHNE ZİNDANLARDAN GEÇİYOR,BENİ DE NEFSİN ZİNDANINDA
ESARETE MAHKUM BİR YUSUF SAY DA ARINDIR VE SONRA DA KAVUŞTUR ÖZGÜRLÜĞÜME YÂR!
BİLİRSİN ÖZGÜRLÜĞÜM SANA TUTSAKLIĞIMDIR...ARZULARIN KÖR KUYUSUNA BENİMDE ATILMIŞLIKLARIM
VARDIR.NE OLUR BENİ DE YUSUFLARDAN SAY,YOLLA ÜMİT KERVANINI,SAL RAHMET KOVANI...UFKUM SENİN
RAHMETİNLE ŞENLENSİN.GÖZ SAHİLLERİMDE DALGALAR,SENİN ADINLA COŞSUN.
TESELLİM,HASRETİMDİR,GÖZYAŞIMDIR UMUDUMDUR...BULUT BULUT DOLAN YÜREĞİMDEN SANA AKITIYORUM
GÖZYAŞLARIMI YÂR...
ÖNCE ADIN,SONRA ADIMLARIM...BEN BİR GELİRKEN SEN İKİ GELENSİN.BENİM İÇİN BANA BENDEN DAHA ÇOK
YÖNELENSİN...ÇAĞLARI AŞAN ÇAĞRILARINLA GÜNÜ BEŞ PARÇAYA BÖLERKEN,NE OLUR HER PARÇA BENİM İÇİN BİR
ALTIN DİLİM OLSUN SECDE SECDE SANA YÖNELİŞLERİMLE!
[/italik]

PATLICANDAKİ HİKMETLER

[italik] Allah'ın selamı rahmet,bereket ve hidayeti hepinizin üzerine olsun...

Şimdi nerden çıktı bu patlıcan muhabbeti diyeceksiniz belkide,aslında hep paylaşmak istediğim bir konu.Patlıcan konusunda avrupalı bilim adamları bi dolu şey attılar ortaya yok nikotin deposu yok hiç faydası yok falan falan.(Hani herşeyin en iyisini en doğrusunu onlar bilirya!)

Şimdi;bi bakalım patlıcan konusunda neler deniliyor;

PATLICAN: Kalori değeri düşük bir besin olan patlıcanda A, C ve B vitaminleri ile kalsiyum, fosfor ve demir mineralleri bulunur.Patlıcanın içerdiği antosiyaninler özellikle de 'nausin'nedeniyle çok güçlü bir antioksidanttır.

Antosiyaninler bitkilerde bulunan suda çözünen pigmentlerin en geniş grubudur yapılan bir çok bilimsel araştırma sonucunda antosiyaninlerin antioksidant ve bazıkanser türlerinde hücre büyümesini engelleme özellikleri ortaya çıkarılmıştır. Patlıcan kabuğundan elde edilen 'nausin'ekstratı labarotuvuar ortamında incelendiğinde serbest radikal oluşumunu bloke ettiği görülmüştür.Bilindiği üzere serbest radikaller hücre zarına zarar vermekte ve kötü huylu'LDL'kollestrolün oksidasyonuna neden olarak kalp hastalıkları ve inme riskinin artmasına neden olmaktadır.

Ayrıca patlıcanın içerdiği fenolik bileşiklerin Tip 2 Diyabet ve hipertansiyonda çok önemli roller oynadığı da gözlenmiştir.

Hatta diyabetik beslenme programlarının içerisinde ağırlıklı olarak patlıcanın sokulmasının diyabetin düzenlenmesinde

alternatif yöntemlerden biri olabileceğini belirtmişlerdir.Tabii bu görüş temelinde patlıcanın yüksek posa ve az

çözünür

karbonhidrat içeriği yatmaktadır.

Gördüğümüz gibi senelerdir hiç bir faydası olmadığı hatta zararı olduğu söylenip yerden yere vurulan,ama;çaktırmadan

sofralarımızın baş tacı da olan patlıcanın gerçekleri hiç de sanıldığı gibi değil.Bu durumda aklımızda hiç soru işareti kalmasin sağlıklı yöntemlerle pişirdiğimiz ve mevsiminde,zirai tarım ilaçlarıyla bozulmamış patlıcanı tüketmenin vucudumuza

sağladığı yararlar;belkide eşsiz lezzetini bile solda bırakacak kadar fazladır.

Patlıcanın Faydaları: Sinirleri yatıştırır ve tansiyonu düşürür. Kalp çarpıntısını giderir. Bağırsakları yumuşatır ve idrar söktürür.

Kandaki kolesterol seviyesini düşürür ve damar tıkanıklığına iyi gelir. Kansızlığı giderir. Karaciğerin ve pankreasın çalışmasını düzenler.

Böbrek ağrılarını ve yanmasını azaltır. Basura iyi gelir. Kilo vermeye yardımcı olur.

Şimdi;buraya kadar bilim adamlarının gözlemlerini okuduk şimdide alemlere rahmet iki cihan selveri rabbi tealanın habibim die iltifat

buyurduğu canımızdan da çok sevdiğimiz Hz.Muhammed Mustafa (salat ve selam onun üzerine olsun) nın hadisi şeriflerinde arayalım bu

patlıcan denilen sebze yi bakalım neler bulacağız;

MECMÂ-UL-ÂDÂB kitabında yazarı;SÛFÎ-ZÂDE SEYYİD HULİSİ dir.Bu kitapda konuya şöylele başlar;

Patlıcanın yararlı olduğuna inanarak yemek;

Rasulullah(s.a.v)Efendimiz onu yediği zaman şöyle buyururlardı;

"Kim,onu zararlı niyetine yerse o zararlı olur.Kim de onu deva niyetiyle yerse deva olur"

Abdullah b. Abbas(r.a)'dan rivayetle:

Ensardan bir zatın ziyafetinde Rasulullah (s.a.v) ile beraberdim.Bir tabak içinde sofraya patlıcan getirmişlerdi.Orada bulunanlardan

biri dedi ki;

__Ey Allah'ın Rasulü patlıcan safra yapar,ağız kokusunu çirkinleştirir ve ondan maraz hasil olur.

Bunun üzerine Peygamber Aleyhisselam şöyle buyurdu;

__Sus! Sus! Sus!

Böylece onu susturduktan sonra şöyle buyurdu;

__"Miraç gecesi Cennetü'l-me'va'ya girdim.Sidretül-münhehayı gördüğümde bir de baktım ki altında

patlıcan,dallarında asılı idi"

Cebrail'e sordum;

__Bu ,patlıcandır,değil mi?

__Evet,ey Muhammed! Bu,Allah'ın birliğini,senin de peygamberliğini ikrar ve itiraf eden ilk ağaçtır!dedi.

Başka bir hadisi şerifte de şöyle buyrulmaktadır;

" ne güzel yeşilliktir o!onu iyi pişirin.onu iyice süsleyin.ondan yiyin.hemde çok yiyin.çünkü o,Allah'a iman eden ilk ağaçtır.onu yiyen hikmetli sözler konuşur,ayrıca o dimağı tazeler,mesaneyi takviye eder ve cinsi münasebet gücünü artırır"

Evet,patlıcan sebzesi ne kadar çok hikmetle doluymuş oysa biz onu zararlı yesekte olur yemesekte diye değerlendirmişiz.Ama şunu unutmamalıdır ki rabbimizin her yarattığında bir hikmet vardır hiç bişeyi boşu boşuna yaratmamıştır.Bizlere düşen o hikmetleri araştırıp öğrenmek ve kardeşlerimizle o bilgileri paylaşmaktır.Etrafımıza tefekkürle baktığımız zaman sayısız güzelliklerle doludur kainat rabbim hepimizde tefekkür edebilmeyi hamd edebilmeyi ve rızası uğrunda bir ömür geçirebilmeyi nasip buyursun inşallah...

HAMD ALEMLERİN RABBİ ALLAHA SALAT VE SELAM DA RASULÜ HZ. MUHAMMED MUSTAFA(S.A.V) DİR...
SELAM VE DUA İLE KALINIZ...

NİMET... [/italik]

YARADANA YAKARIŞ!!!

[italik] Ey!büyük rabbim bu aciz kulların seni diler rahmetini merhametini mağfiretini diler rabbim...
Bilirizki günahlarımız hatalarımız yerler gökler karar hatta daha fazla ama rabbim senin rahmetin merhametin her şeyi kuşatmış bizim sığ akıllarımız idrak edemez rahmetinin büyüklüğünü O yüzden rahmetine sığındıkda kapına geldik Rabbim...
Biliyoruz her anımız hata isyan rabbim biz kullarını nasıl görmek istiyor isen öle yap bu azmış kudurmuş nefislerimize gücümüz yetmiyor rabbim nefislerimizi sen ıslah et Rabbim iyilikle güzellekle...
Rabbim ahlaklarımızı kuran ahlakı eyle kötü huylarımızı al da yerine razı olduğun güzel huylar ver...
Rabbim bizleri sana layık kul habibine layık ümmet eyle ve insanlara da hayrı dokunanlardan eyle rabbim...
Ey! büyük rabbim yoldan çıkmış sapıkların sözlerine kanan kulların var habibine söz söyleyen yalan isnad eden kulların var rabbim o kullarını da affet ve hidayetine eriştir
Bile bile bu zavallı kullarının aklını çelen sözüm ona alim diye ortada gezen kullarının da basiretini aç kalplarinde ki mührü aç da hidayetle şereflensinler tövbe kapılarını onlar içinde aç yarabbi...
Dualarımızı da dergahı izzetinde kabul buyur ya rabbi!... [/italik]

İKİ DOSTUN SÖYLEŞİSİ(AMA BİLMİYORDU BUNLAR SON CÜMLELER)

[italik] Gerçekti; yaşadık... Sonra hikaye ettik... Şimdi masal gibi; anlatanı da, dinleyeni de olmayan...

[alt_cizgi] renksiz: [/alt_cizgi] Lügatin sözlük olduğu zamanlarda öldü heyecanımız... Çiğ, çıplak ve arsız bir aydınlığa gömüldü ışığımız...

[alt_cizgi] renksiz: [/alt_cizgi] Adımız vardı aynaya baktığımızda... Sabah ezanları gibi uzundu, derindi,

[alt_cizgi] renksiz: [/alt_cizgi] çağıldardı aşkımız... "Bir lokma ve bir hırka"ya razıydık saraylarımızda...

[alt_cizgi] renksiz: [/alt_cizgi] Ölümün tezgâhında dokunmuş şirdik; sonsuzluğa müjdeli...

...

[alt_cizgi] renksiz: [/alt_cizgi] Çok uzaktayım şimdi... Oyun bitti. O telaşlı ve heyecanlı kalabalık... Sonra sahnedeki macera... Bitti...

[alt_cizgi] kardelen38: [/alt_cizgi] güzel sözler

[alt_cizgi] renksiz: [/alt_cizgi] Salon boşaldı. Işıklar söndü. Herkes gitti. Ben buradayım. Ve burası çok uzak...

[alt_cizgi] renksiz: [/alt_cizgi] Elimde bilet... Yanlış yer için... Yanlış zamanda... Gecenin dipsiz kuyusunda.

İstasyonun yapayalnızı...

renksiz: Yarın sabaha kadar soğğun ve ıssızlığın... Gün ağardığında yabancı bir kalabalığın içinde... Yapayalnızı...

[alt_cizgi] renksiz: [/alt_cizgi] Kaldığım yer, gidemediğim yerden çok uzak... Çok uzaktayım şimdi.

[alt_cizgi] renksiz: [/alt_cizgi] Bir elimde geçersiz bilet... Diğerinde paslı bir kılıç... Sonra biriktirdiğim kelimelerle...

Bekliyorum.

Ve biliyorum; çok uzaktayım...

aşktan

[alt_cizgi] renksiz: [/alt_cizgi] kulluktan

[alt_cizgi] renksiz:(kardelene hitap ediyor) [/alt_cizgi] anlayın işte dostlar...

bizi yıkmaz kara bulutlar...

darbeler,kavgalar usandırmaz,acıtmaz..

ancak sevgi dolu yüreğimizi..

sahte sevgiler parçalar...

sahte dostlar da yıkar...

şair ne desin artık..

biz burda sizde kaldık..

gitsek bile uzaklara.

artık sizinleyiz yine..

selam ona, ne güzel..

insanlardan farklı,özel...

bu ne güzel bir haslet..

seni tanımak çok güzel.

duygu yüklü yüreğim..

bir şairler karşılaştı..

memnun oldu bu gönlüm..

onunla tanıştı... [/italik]

Bütün bu güzel sözlerden sonra çok sürmedi ayrılık çanları ansızın çaliverdi kardelen çırpındı gitme etme bitirme bu dostluğu dedi ama gel gör ki renksiz bütün renklerini alıp gitmeye karar vermişti bir kere...

EY CAN DOSTUM EY GÜZEL İNSAN ÇOK ÖZLEDİM SENİ HEMDE ÇOK...

HOŞ BİR SEDA

[italik] Düş...Kulağa ne hoş geliyor değil mi?Yoksa bana mı öyle geliyor yol arkadaşım olduğu için...
Aslında çok olmadı 'düş'le tanışalı,belki bir yıl belki de daha az...Ama arkama bi baktım ki tüm hayatımı ele geçirmiş.
Hayatım gerçeklikten sıyrılmış,'düş' olmuş.Kiminiz 'Yazık,kötü olmuş.' diyor belki.Ama size bir sır vereyim
mi?Hayatım düş olduktan sonra gerçek
mutluluğu tattım.Şimdi de bir 'düş' içindeyim.Dedim ya zaten hayatım 'düş' olmuş.Karşımda oturmuş sanki dünyayı
kurtaracak
şeyi bulmuşum gibi dikkatle dinliyorsunuz uygulamaya geçmek için.
Evet...Dünyayı kurtaracak şeyi buldum sanırım.'Düş'ler alemine davet ediyorum sizleri.Mutlu olduğum tek yere...
Artık benim dünyamda hiçbiriniz kendiniz değilsiniz.Ben çiziyorum karakterinizi...
Siz bayım,ne kadar iyi kalpli,anlayışlı bir baba ve eşsiniz.Eşiniz sizden övgüyle bahsediyor.Hele çocuklarınız...Siz
onların 'Aslan baba'sısınız.Peki siz hanımefendi?Beyfendiden kalır yanınız yok.En önemli özelliğiniz susacağınız yeri
biliyorsunuz.
Belki de eşinizle tartıştığınızda -çok nadir oluyor- arayı bulan sizsiniz.Eşiniz de çocuklarınız da sizden 'Melek' diye
bahsediyorlar.
Bakın benim dünyama...Ne mutlu bir ortam,kavga yok,insanları incitmek,kırmak bile yok...
Neden küçük görür gibi baktınız ki?Evet haklısınız,gerçek dünya hiç böyle değil.Bu yüzden kendi dünyamı
oluşturdum
ya.Kendi dünyamda kusursuzlarla olarak bende kusursuza en yakın olacağım ki dünyayı kusursuza yaklaştıralım.En
azından
uğraşalım.
İşte istediğimi buldum kiminizde.Gözlerinizdeki sönüklük gitmiş,çakmak çakmak,alev alev bakıyorsunuz.Zaman
geçtikçe daha da artacak çakmak çakmak bakanlar...
Batan geminin son mallarından değil 'düş'.Daimi geminin daimi mallarından...Ama siz bir an önce yakalayın bence...
:)) [/italik]

AŞKIN ÇIRPINIŞLARI

Günler ayları aylar yılları kovaladı sevdiğim...

Sana yetişememekten korkuyorum seninle olamamaktan korkuyorum...

Öyle bir aşk ki bu yüreğimdiki,sana olan aşkıma tarif etsem ,hani dünya yaratıldığından beri yere düşen yağmur taneleri var ya; onların adedince seviyorum seni...

Ben sana böyle aşkıma sana olan sevgimin büyüklüğünü tarif ettiğimde sende;

Hani dünya evren yaratıldığından beri;güneş her gün yüzlerce ışığını saçmaya dünyaya "bende seni öyle seviyorum "demiştim

Aşkım çok korkuyorum bu sevgi avuçlarımızdan kayıp gidecek diye...

İnsan kalbi olmadan yaşayamaz ya bende sensiz yaşayamam aşkım...

Rabbim bizi birbirimize hayırlı eylesin ve bizi birbirimize hayırla kavuştursun...

ÖZLEM;Koskoca bir okyanusta bir damla su bulamamk gibidir...

Sevgilim,suyum sen ,aşım ekmeğim sen...

(aşkı yaşamışlık ve hem umut hemde umutsuzluk arasında bocayan bir gönülün can hıraç çırpınışlarını okudunuz değerli dostlar)

“İlim mü’minin yitik malıdır nerede bulursa alır”

Allahın selamı rahmet bereket ve hidayeti üzerinize olsun...

Değerli dostlarım sitedeki okuduğum bir yazıdan yola çıkarak bu yazımı sizinle paylaşmak istedim,şimdiden anlayışınız için teşekkür ederim...

Şöyleki;sizlerde farkındasınızdır hemen hemen her evden çatırtılar gelmekte,eşler birbirlerine tahammül edemiyorlar sabırla yaklaşmıyorlar nedeni nedir diye düşünüp istşare edelim dilerseviz...

Analarımız ve babalarımız daha vefakar,öz verili ve daha tahammül kârdılar...Ya bizler tahammülsüzlüğü bir kenara bırakalım nerdeyse birbirimizi bıcaklamaya koşuyoruz kimsenin kimseye tahammülü yok kalmamış...

Seviyorum diyoruz ama saygının olmadığı yerde sevgi yaşayamaz ki... Gelelim asıl meseleye;sitedeki yazı da şöyle diyordu;

Kocasını tecavüzden tutuklattı.

Eşinin cinsel saldırısına uğrayan Y.K. onun 7 yıl 4 ay hapis cezasına çaptırılmasını sağladı.

Nedir bu hâl Allah aşkına nedir ne tecavüzü kocanın karısına yaklaşması ne zamandır tecavüz oldu,yada şöyle diyelim bu kadın nasıl bir eştirki eşinin ona yaklaşmasını tecavüz olarak algılıyor...

Bu konuyu ilim ışığında değerlendirelim inşallah...

“İlim mü’minin yitik malıdır nerede bulursa alır”hadisi şerifinden yola çıkarak konumuza başlayalım inşallah;

Değerli dostlar İslami bilgilerimiz eksik olursa kadın ve erkek islami bir hayat yaşamıyorsa bence naçiz kısa aklımla diyebilirim ki kadın elbet ekocam bana tecavüz etti” der

Erkek de kadının haklarını gözetmeksizin merhamet duyguları körelmiş bir halde kadınına yanaşır,İslamiyet biz aciz kullara önce karşımızdakini düşünmemizi öğretir haksız mıyım?

Hadisi şerif de ne der” kişi kendisi için istediğini kardeşi içinde istemedikçe kamil mü’min olamaz” buyrulur...

Bu kardeş illaki karın kardeşi olmak zorundamı?elbette değil...Eşler de birbirlerini hissetmeli ve ne halde ne tür bir ruh halinde olduğunu gözüne bakınca anlamalı.

Sevgili site sakinleri kadın eşine hayır deme hakkını sadece Cuma vaktinde ve oruçlu iken sahiptir başka hiçbir durumda keyfi hayır diyemez...Bu konuya ışık tutmak için sevgililerin en güzeli habibullah canların canı rasule(s.a.v) kulak verelim asıl doğru cevabı o verecektir bizlere...

Ebû Hüreyre radiyallahu anh'den rivayet edildiğine göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Bir erkek karısını yatağına çağırır da karısı gelmez ve erkek ona dargın olarak gecelerse, melekler o kadına sabaha kadar lânet ederler." Buhârî, Bed'u'l-halk 7; Müslim, Nikâh 122. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Nikâh 40

Buhârî ile Müslim'in bir başka rivayeti şöyledir:

"Kadın geceyi kocasının yatağını terk ederek geçirse, melekler sabaha kadar ona lânet ederler."

Buhârî, Nikâh 85; Müslim, Nikâh 120

Bir başka rivayete göre de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Canımı elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, bir erkek karısını yatağa çağırır da kadın gelmezse, kocası ondan memnun olana kadar Kâinâtın Sahibi o kadına lânet eder."

Müslim, Nikâh 121

Açıklamalar;

Yüce Rabbimiz kadını ve erkeği mutlu olmaları için yaratmış, bahtiyarlığı birbirinde bulmalarını istemiştir. Bunun için onları birbirine muhtaç kılmış ve kendilerine verdiği güzel duygularla bu ihtiyacı hissettirmiştir.

Bu birlikte oluşun âhenkli yürümesi için erkeği evin reisi yapmış, kadına da yuvanın huzuru için kocasıyla iyi geçinmeyi emretmiştir. Zaten dinimiz, birden fazla insanın bulunduğu yerde, içlerinden birinin başkan olup diğerlerinin ona uymasını prensip edinmiştir. Birliğin ve dirliğin sağlanması için bunu zaruri görmüştür. İşte bu sebeple kadın, dinî bakımdan yasak olmayan her konuda kocasının sözünden çıkmayacaktır. Kocasının sevmediği şeyleri yapmayacak, onu memnun ve mutlu etmeye çalışacaktır. Erkek de aynı şekilde karısını üzmemeye, onu kırmamaya, yapılması uygun olan isteklerini yapmaya gayret edecektir.

Peygamber Efendimiz bu hadiste kocanın cinsî duygularına değer vermenin ve bunun gereğini yapmanın önemini dile getirmiştir. "Yatağa çağırma, yatağı terk etme" şeklindeki nezih ifadeleriyle Resûl-i Ekrem, cinsî beraberliği anlatmak istemiştir. Kocasının bu yöndeki isteğini yerine getirmeyen kadının, ilâhî gazabı üzerine çektiğini ve dolayısıyla ağır bir günah işlediğini belirtmiştir.

Karı koca genellikle geceleri yalnız kaldıkları için hadîs-i şerîfte "geceleme, sabahlama" ifadeleri kullanılmıştır. Kocasını geceleyin öfkeliendiren kadına ilâhî lânet sabaha kadar devam ettiğine göre, onu gündüz öfkeliendiren kadına ilâhî lânetin sabahtan akşama kadar devam edeceği sözün gelişinden anlaşılmaktadır.

Kocanın cinsî arzularına kadının saygılı olmasını yadırgayanlar olabilir. Kadının bir robot olmadığı, kendisini eşiyile beraber olmaya her zaman hazır hissedemeyeceği, zira onun da bir dünyası, zevki ve arzusu bulunduğu söylenebilir. Bu itiraz doğrudur. Kadın da bir insan olduğuna göre, zaman zaman onun da sıkıntıları, üzüntüleri, sinirlilik hâlleri

bulu-nabilir. Ama bu hâller ona kocasını öfkelenendirme, yuvanın huzurunu tehlikeye atma hakkını vermez. Rûhî bir gerginlik içinde bulunuyorsa, bunu kocasına söyler ve ondan anlayış bekler. O zaman ilâhî lânetten de kurtulmuş olur. Sebepsiz yere kocasını reddeden, onu darıltacak şekilde davranan kadınlar haklı görülemez.

Konuya bir de şu açıdan bakmalıdır:

İnsanın maddî ve rûhî yapısını herkesten fazla onu yaratan bilir. Belli mâzeretleri dışında kadının kocasını reddetmemesi ısrarlı bir şekilde emredildiğine göre, cinsî arzuları frenleme bakımından erkeğin daha zayıf, kadının daha güçlü olduğu anlaşılmaktadır.

Burada bir başka gerçek daha hatırlanmalıdır. Âyet-i kerîmede "kadının erkek için bir elbise, erkeğin de kadın için bir elbise olarak yaratıldığı" belirtilmektedir [Bakara sûresi (2), 187]. Elbise insanı her türlü dış tesirden koruyan bir mahfazadır. Demekki eşler birbirini her türlü tehlikeden ve özellikle günâha götürecek kötü duyguların etkisinden korumakla yükümlüdür.

Hadisten Öğrendiklerimiz

1. Kadın kocasının beraber olma isteğini geri çevirmeyecektir.
2. Kocasını reddeden bir kadın onu günaha itmiş olur.
3. Böyle bir kadın hem Allah'ın gazabına hem de meleklerin lânetine uğrar.

Riyazüs salihin

”Ey nefislerine yazık etmiş kullarım, Allah’ın rahmetinden umut kesmeyin. Kuşkusuz Allah, bütün günahları bağışlar.

Çünkü O çok bağışlayan, çok esirgeyendir”

ALLAH HEPİMİZİDE RAZI OLDUĞU KULLAR ZÜMRESİNE İL HAK EYLESİN...

SONSUZ SAYGILARIMLA...

SELAM VE DUA İLE...

SAHİ BEN NERDEYİM???

[italik] Nasıl başlasam söze bilmem...

Ama yüreğimde derin kesikler var her geçen gün kan kaybediyorum, nefesim kesiliyor kimi zaman masmavi olan gök yüzü simsiyah güneş bile zifiri karanlık...

Bütün bunların sebebi sensin...ben sana sınıksık sarıldıkça sen aklın sıra yanımdasın ama yok yok değil tam tersi çok uzakta...

Evet belkide kendine bile itiraf edemiyorsun içinde bulunduğun hali ahvali...

Sana da yazık banada etmelal yüreğini önüne bak ben ordamıyım yada ne kadar yer kaplıyorum hala ismim aklına gelince için sıcaklık oluyormu...

Artık yüreğime sığmıyorsun seni nereye koyacağımı şaşırdım dediğin günler geride mi kaldı...

Dediğim gibi kendine ve bana bir iyilik yap yüreğini yokla sahi ben nerdeyim???

[/italik]

TASAVVUF NEDİR???

[italik] Allahın selamı rahmet bereket ve hidayeti hepimizin üzerine olsun...

Rabbim hepimizde sevdiği razı olduğu kullarından eylesin...

Razı olduğu işleri yapmaya muvaffak eylesin...

Sevdiği kullarla hem hâl eylesin...

Cennetiyle cemaliyle şereflendirsın...

İmanımızı güçlendirsın,ilmimizi artırsın ve o ilimlede amel etmeyi nasip etsin,kalplerimizde Nuruyla nurlandırısın...(AMİN)

Değerli kardeşlerim,sitede dolaşırken yazılar bölümünde ve benim etrafımda ki insanlara baktığımda tasavvufa karşı bir ön yargı ve soğukluk hissettim...

Bende prof.dr.Mahmut Esad Coşan (r.a) hocamın tavavvuf nedir adlı makalesini siz allah dostlarıyla paylaşmak istedim...

"Allahın seni sende öldürüp kendinde var etmesidir". (Cüneydi Bağdadi K.S)

"Tasavvuf takvâ yoludur. Böyle sakınarak, günahlara düşmemeğe dikkat ederek, sevaplı işleri ihmal etmemeğe, kaçırmamağa dikkat ederek yaşama yoludur."

tasavvuf büyükleri bir insanı eline alıyor, terbiye edecek. Bu benim talebem, bu benim müridim, bu benim evlâdım diye bir insanı ele alıyor, onu bir eğitimden geçiriyor. Bu eğitime tasavvufî eğitim diyoruz.

Kur'an-ı Kerim'de en çok öğretilen, tavsiye edilen, sizin de pek çok ayetlerden duyduğunuz bir husus: Takvâ... Bu da işte tasavvufun en mühim konusudur. Hattâ tasavvufa kısaca deniliyor ki: Takvâ yoludur. Tasavvuf ne yoludur?.. Takvâ yoludur. O yolda yürürsen, işte en iyi mutasavvıf olursun! En iyi mutasavvıflar kimlerdir, en takvâlı insanlardır

Şimdi millet tarikat deyince bir ürküyor, tasavvuftan çok ürkmüyor. Çünkü tasavvuf büyüklerini, hakîkaten büyük insanlar olduklarını kültür tarihinden okumuş. Mevlânâ da mutasavvıf... Haa, o zaman fenâ değil gâliba tasavvuf... Yunus Emre de mutasavvıf...

Ama tarikat deyince, sanki tarikat tasavvuftan ayrı bir şeymiş gibi; "Tarikat mı, tarikatçı mı?.. Allaha ısmarladık!" diyor, kaçıyor. Görünmüyor ortalıkta... Halbuki, Mevlânâ da tarikatçı, Yunus Emre de tarikatçı, Eşrefoğlu Rûmî de tarikatçı, Hacı Bayrâm-ı Velî de tarikatçı, Erzurumlu İbrâhim Hakkı Hazretleri de tarikatçı...

Tarikat ne demek?.. Yol demek... Hacca gidenler bilir, birisi ötekisine, "Açıl, geçeceğim!" demek istediği zaman, "Tarik, tarik, tarik!" diyor. "Yol ver, yol ver, geçeceğim!" demek istiyor.

Tarikat yol demek... Neyin yolu?.. İnsanın nefsinin terbiye etmesinin yolu, insanın Allah'ın sevgili kulu olmasının yolu demek... Metod demek yâni... Ne var bunda?.. Sen tasavvufu istiyorsun, ama tarikatı istemiyorsun... Gâyeyi istiyorsun, gâyeye götüren yolu istemiyorsun... İş beğeniyorsun, metodu kabul etmiyorsun... Olmaz!.. Bir metolla, öyle veya böyle bir metolla yapacaksın.

Tarikatlar çoktur:

(Etturûku ilallah, bi adedi enfâsil halâik) "Allah'a giden yollar --mahlûkatın sayısınca değil-- mahlûkatın nefesleri sayısındadır."

Tasavvufun metodlarından birisi zikir'dir. Neden zikir bir metod oluyor?.. O da Kur'an'dan çıktığı için... Vaktimiz doldu da uzatmak istemiyorum. Zikir metodunun nerden çıktığını söyleyelim de, tasavvufun işi, mahiyeti anlaşılın: Tasavvufta müridin gâyeye ulaşması için yapması gereken işlerden birisi de zikirdir. Eline tesbihi alacak zikri yapacak. Neden?.. Çünkü Allah-u Teâlâ Hazretleri Kur'an-ı Kerim'de zikri çok yerde emretmiş. Zikir kelimesi ikiyüz küsur yerde geçiyor, seksen küsur yerde emrediliyor. E Allah'ın emrini tutmayacak mıyız?..

(Yâ eyyühellezîne âmenüzkürullâhe zikran kesîrâ.) "Ey iman edenler, Allah'ı çok zikredin!" buyruluyor. O zaman, çok zikredeceksiniz! Çaresi yok...

(Vezkürisme rabbüke bükreten ve esîlâ.) "Sabah akşam Allah'ın adını zikret!"

Fezkürûnî ezkürküm veşkürûlî velâ tekfurûn.) "Siz beni zikrederseniz, ben de sizi severim, ben de sizi zikrederim!" diyor Allah...

Şimdi tassavvuf deyince, çok laf söyleyen insanlar çıkmıştır, çok kitaplar yazılmıştır, çok şâşâalı, gösterişli, edalı, özentili, mübalağalı şeyler olmuştur. İşin edebiyatı başka; işin özü, aslı, temeli, ana noktası, ana yolu budur işte... Böyle olduğu zaman, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin sevdiği kul olur.

Sevdiği kul olunca ne olur?.. O zaman her Şey olur. "Ben bir kulumu sevdim mi, gören gözü olurum, işiten kulağı olurum, söyleyen dili olurum, tutan eli olurum, yürüyen ayağı olurum." diyor. Yni her türlü olağanüstülükler kendisinin oluyor, bir de ahirette cennetlik oluyor. Bu dünya mühim değil, ahirette ebedi saadeti kazanıyor, cennetlik oluyor.

O halde tekrar özetlemek gerekirse, tasavvuf cennet yoludur, takvâ yoludur, Kur'an-ı Kerim yoludur... Peygamber Efendimiz'in sünnet-i seniyyesinin yoludur. Ama lafı değildir. Lafa kl derler. Kl değildir, haldir. Lafı herkes bilir, söyler, herkes ıkar buraya konuşur. Hattâ bir Alman müsteŐriki getirseniz, Anna Maria Őmell'i getirseniz; Mevlânâ'yı filn ok okumuş, bilir, anlatır.

Söz mühim değil, uygulaması mühim, hli mühim... Halinin güzel olması mühimdir, onun da ihlslı olması mühimdir. Bilecek, bildiğini uygulayacak, uygulamasını ihlsla yapacak; o zaman Allah'ın sevdiği bir kul olacak...

Buna göre hareket edin!.. Bu nasihatlar hatırda kalabilecek nasihatlardır: Kur'an'a sarılmak, hadis-i Őerfe sarılmak, takvâ yolunda yürümek, ihlslı olmak, zikirlerinizi yapmak...

.....

Esselm aleyküm ve rahmetullh!.. [/italik]

BU SABAH

[italik] [italik] ıssız sessiz bir sabah...
uyandım sanmıştım...
tam tersi asıl uyanınca uykulara dalmışım...
ne bileyim sessizliğin fırtına öncesi sessizlik olduğunu...
nerden bilirdim ölümün diğer adının sensizlik olduğunu...
hıçkırıklar boğazımda yumruk yumruk...
her uyanış bir ölüm...
her ölüm yeni bir uyanış...
ağıtlar yaktım sana ardından...
seni dilendim yaradanımdan...
olmaz olmaz böyle bitemez...
sessiz sedasız gidemezsin...
bir elveda sözcüğü söylemeden olmaz olmaz... [/italik]

duyuyormusun?çok uzaklardan bir tren sesi geliyor...
hadi gel ne olursun kaçırmayalım o tereni...
son tren o hayatım son tren kaçırsak bir dahası yok...
git diyorsun bana sen git...işim var sen git...
nereye giderim ben sensiz...
kolum kanadım kırık,ayaklarım tutmaz...
hem ben sen olmadan olamam ki,nefes alamam ki...
gel etme yar...bu dünya bana sensiz dar...
gel...etme yar!nefesimsin güneşimsin yar.... [/italik]

İBADETLERİNİZ MAKBUL DUALARINIZ KABUL OLSUN...

[italik] Allahın selamı rahmet,bereket ve hidayetini hepimizin üzerine olsun...

Çok kıymetli dostlarım,yaradana hamdü senalar olsun ki mübarek kurban bayramı kapımıza geldi dayandı,çok kıymetli günler içinde bulunuyoruz zilhicce ayı mübarek ve çok bereketli bir ay...Her hayırın her sevabın misli misli yazıldığı bi ay...

Hz. ibrahim (a.s) mın oğlunu kurbanla emir olunduğu ve bu emri evladına iletince de Hz.İsmail (a.s) "inşallah beni sabredenlerden bulacaksın babacığım" diye sabır ile ilahi emre itaat ettiği ve bu iki mübarek kutlu peygamberlerin sabırlarına karşılık cebrail (a.s) Allah katından onun emriyle mükafat olarak koç getirdiği mübarek günler içerisindeyiz... Tam teslimiyet emirlere itaat ve sabır akabinde de mükafat...

Ve bu ay islâmın şartlarından biri olan hac ibadeti yerine getirme ayı...Ne mutlu o mübarek topraklara gidip yüz sürenlere ...Bizler bu yıl da gidemedik o kutlu topraklara rasule halimizi ahvalimizi bildiremedik yüz süremedik ravzasına...

Ama hac etmiş gibi sevap alabileceğimiz mübarek günler içerisindeyiz hakkıyla eda edebilirsek boş işlerle uğraşmadan her anını dolu dolu yaşarsak inşallah bizde hac etmiş sevabı alabiliriz...

Yarın sabah inşallah arefe gününe gireceğiz,hacıların arafata çıkmasından dolayı bu adı almış...bu mübarek günü ihya etmenin faziletleri çok,inşallah hac sevabı almamıza vesile olacaktır...

Pegamberimiz(sav) bir hadisinde buyurmuş ki;

"Arefe günü Cenâb-ı Hakk'ın rahmeti o kadar geniştir ki, Cenâb-ı Hakk'ın arefe gününden fazla kullarını cehennemden âzâd ettiği bir gün yoktur. kim arefe gününde dünya ve ahirete ait bir hâcetini (ihtiyacını) Allah'tan dilerse, Hz.Allah hâcetini giderir. arefe gününün orucu geçen sene ve gelecek sene için kefârettir."

Yine; Hz.Âişe (r.anhâ) validemizin rivâyet ettiği bir hâdis-i şerifte Resûlüllah Efendimiz (s.a.v) buyuruyor ki: " Muhakkak cennette inciden, yakuttan, zebrecetten, altından ve gümüşten köşkler vardır." Hz.Âişe vâlidemiz, "Yâ Resûlüllah bunlar kimler içindir?" diye sorar. Peygamberimiz (s.a.v) "Arefe günü oruçlu olanlar içindir." buyurur. ve devamla "Yâ Âişe, kim ki arefe günü oruçlu olursa Cenâb-ı Hak o kişi için hayırdan otuz kapı açar, şerden otuz kapıyı kapatır." Bir hâdis-i şerifte buyuruluyor ki: "Allah katında arefe gününden daha faziletli hiçbir gün yoktur. Arefe gününde Allahü Teâlâ rahmeti ile dünya semâsına iner. İnsanlar ile gökteki meleklerle karşı insanlarla iftihar edip "Kullarıma bakınız, âzabımı görmedikleri hâlde rahmetii umarak dar yollardan, yorgun argın, toz toprak içerisinde bana geldiler." buyurur. Hz.Ömer (r.a) rivâyet etti: Rasûlüllâh Efendimiz (s.a.v) buyurdular ki; "Kalbinde zerre mikra'îmân bulunan hiç kimse yoktur ki, arefe günü mağfiret olunmasın." Bu sözü işiten zât, "Yâ Resûlüllah, sadece arafatta bulunanlar mı, yoksa bütün insanlar mı?" diye sordu. Resûlüllah Efendimiz (s.a.v) "Bütün insanlar" buyurdu.

"Günlerin en faziletlisi arefe günüdür. Faziletçe cumaya benzer. Arefe günü cuma günü dışında yapılan yetmiş hacdan daha faziletlidir (Hac da iken). Duaların en faziletlisi de arefe günü yapılan duadır. Benim ve benden önceki peygamberlerin söylediği en faziletli söz de, Lailahe illallahu vahdehü la şerike lehu. (Allah birdir, O'ndan başka ilah yoktur. O'nun ortağı da yoktur.) sözüdür." (Muvatta,Hacc 246)

Resulullah (s.a.v) şöyle buyuruyor,

"Arefe gününe hürmet edin! Arefe Allah'ın kıymet verdiği bir gündür."

"Arefe Günü oruç tutana, Adem aleyhisselamdan Sura üfürülünceye kadar yaşamış bütün insanların sayısının iki katı kadar sevap yazılır.""Arefe günü tutulan oruç, bin gün tutulan nafil oruca bedeldir."

Resûlüllah Efendimiz (s.a.v) arefe günü akşamı ümmeti için duâ ettiler. Duâsına şöyle icâbet edildi: "Zâlim hâric bütün ümmetin affedildi. Muhakkak ben mazlumun hakkını zâlimden alıcıyım."

Peygamberimiz (s.a.v) "Yâ Rab, dilersen mazluma cennetini verir, zâlimi de affedersin" diye duâsına devam ettiler. Arefe akşamı buna cevap verilmedi. Sabah olunca Rasûlüllâh Efendimiz (s.a.v) duâsını Müdelife'detekrar ettiler. Orada, "istediğin veridi" buyuruldu. Bunun üzerine Rasûlüllâh Efendimiz (s.a.v) tebessüm ederek "Muhakkak Allah'ın düşmanı iblis duâmın kabulünü ve ümmetimin mağfiret olunduğunu öğrenince gâyet perişan bir vaziyette yerden toprak alıp başına saçıyordu. Onu böyle görünce güldüm." buyurdular.

Arefe Günü Yapılması Gerekenler.

1. Arefe günü sabah namazının farzından sonra teşrik tekbirleri getirilir.Teşrik tekbiri "Allâhüekber, Allâhüekber, Lâilâhe illallâhü vallâhüekber, Allâhüekber ve lillâhi'l-hamd" demektir.Arefe günü sabah namazından başlayıp, Bayramın 4. günü ikindi namazına kadar 23 vakitte, farz namazlardan sonra teşrik tekbiri getirmek vâciptir. Kazaya kalan namazlarda da aynı tekbir getirilir

2. Arefe günü oruç tutulmalıdır.
3. Arefe gününe hürmet edilmeli, günaha girmemeye dikkat edilmelidir.
4. Arefe günü çokça dua ve istiğfar edilmelidir.
5. Arefe günü çokça ihlas suresi okunmalıdır.
6. Sadaka vermeyide unutmamalıdır.

Ayrıca Tevriye, arefe gününden bir önceki güne denir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle, buyurmuştur:

“Tevriye günü oruç tutan ve günah söz söylemeyen Müslüman cennete girer.”

Resûl-i Ekrem Efendimiz arife gecesinde şu duâyı okuyana Cenâb-ı Hak istediğini vereceğini beyân buyurmuştur.

Duâ şudur:

* “Sübhânellezi fi’s-semâvâti arşuhu. Sübhanellezi fi’n-nâri sultânühu. Sübhanellezi fi’l-kubûri kadâuhu. Sübhanellezi fi’l-hevâi rûhuhu. Sübhânellezi raa’s-semâe bigayri amedin. Sübhânellezi vadaa’l-arda. Sübhânellezi lâ melcee illâ ileyhi.”

İmam-ı Tirmizi, Resûl-i Ekrem Efendimiz’in, “Duânın hayırlısı arife günü yapılan duâdır,” buyurarak Peygamberlerin arife günü duâsını şöyle okuduğunu haber verir:

* "Lâ ilâhe illâllahü hüve lehü'l-hamdü ve hüve alâ küli şey'in kadir."

Buhârî’de geçen bir hadisten öğrendiğimize göre arife günü şu duayı okuyan, şeytanın tasallutundan kurtulur, kendini muhafaza altına almış olur.

* “Allahümme’c’al fi kalbi nûran ve fi basari nûran. Allahümme’srah li sadri ve yessir li emri...”
“Allah’ım, kalbimi, gözümü, gönlümü nûrlu kıl. Allah’ım, kalbime genişlik, işlerime kolaylık ver.”

Bu kadar faziletle hikmetle dolu bir günü , günleri kim boş geçirmek ister değilmi sevgili dostlarım...Mü’min uyanık olmalı önündeki fırsatları değerlendirmeli...

Aman ha! yukarıda da bahsettiğim gibi teşrik tekbirlerini getirmeyi unutmayın!...

Dularınızda bütün insanlık için bütün Ümmeti Muhammed(as) için etmeyi hastaları dertli olanları borçlu olanları da unutmayın...Ahirete irtihâl eylemiş bütün mü’min ve mü’minat kullarıda unutmayın...Bu aciz kardeşinizide dualarınıza ekleyin inşaallah...

Rabbim hepimizide rızasına eren cennetinde cemalûllahını seyreden hakiki bayramlara erişen kullarından eylesin...Her daim razı olduğu işleri yapabilmek için güç kuvvet versin...

Gönlümüzde olanı bizim için hayırlı eylesin,bizim için hayırlı olanı da gönlümüze razı eylesin...

Selam ve dua ile rabbimin cennetlik kulları...

(not:değerli hanımlar kurbanda et bulaşığını yani donmuş yağları çıkarmak zordur kimi zamanda insanı tiksindirir tavsiyem odur ki bulaşık suyuna bir kaç damla sirke koyarsanız işiniz çarçabuk bitecektir...) [/italik]

Asla sana ulaşmayacak bir mektup!!!

[italik] Merhaba...

Yüreğimin en acıyan yanı merhaba...

Biliyormusun biraz evvel bir şiir yazmıştım...

Yine burcu burcu sen kokuyordu,aşkın kokuyordu.

Ama daha çok ayrılık kokuyordu.

Nasıl oldu bilmem tam da sensizliğin benim için ne demek olduğunu anlatmıştım...

senden saklamıştım zifiri karanlık gecelere gebe olduğunu bu sevdanın

imkansızlığının koynunda saklı olduğunu şiir şiir seni dokumuştum

seninleyken bülbül misali oluşunu sesimin,göz bebeklerimin bile gül cilvesiyle gülüşünü anlatmıştım.Ve teninin dokusunu bilmeden anlamadan nasılda avuçlarımı yaktığını anlatmıştım imge imge...

Ve klavyeme her dokunduğumda her tuş senin adını fısıldadığını şu donuk ekranın soğuk ekranın senin süliyetine büründüğünü...

Ne oldu nasıl oldu bilmem zaman geriye dönmüş gibi silindi giti bütün dizeler...

şaşkınlık içindeyim şu an...

O dizeleri okumanı istermiydim peki?hayır istemezdim çünkü gül yüzünün solmasını istemediğim için...

Sanırım ilahi bir tecelli idi bu dizelerin apansız silinişi,yazmam gerekiyormuş kimsenin bilmemesi gerkiyormuş belkide...

Demeki daha vakti var sonların daha vakti var son noktanın.

Sabretmem gerekiyormuş demekki beklemem sessiz kalmam.. [/italik]

[italik] SEVDAMIZ SANA EMANET RABBİM EN GÜZELİNİ SEN BİLİRSİN...

SEN OL! DERSİN OLUR HER ŞEY, SEN DUR !DERSİN DURUR HERŞEY...

TEVEKKELTÜ ALLAH!!! [/italik]

HÜZÜN ÇİÇEĞİ...-1-

[italik] Yağmuru bir ilk bahar günüydü. Her zamanki gibi yüreğinde hüznü yalnız başına yağmurun sesine karışmış hıçkırıkları yürüyordu, nereye gittiğini bilmeden. Yağmurda yürümeyi severdi çünkü yağmur gizlerdi göz yaşlarını kimseye göstermezdi...

Evet yüreği hep hüznüydü ama etrafındakiler onu böyle bilmezdi. Çünkü yüzünde gülen bir maske ve ödünç alınmış mutluluk mimikleri vardı...

Kimseyi kırmak incitmek üzmemek istemezdi, hele kendi dertleriyle dertlenmelerini hiç istemezdi...

Aslında çok da dertli bir hayatı yoktu, başkaları gibi binbir türlü iş gelmemişti başına ama hüznü doluydu işte yüreği gözleride hep nemli...

Nedense hayata hep buğulu camdan bakardı en ufak birşeye hemen üzülür uykularını terkederdi. Hele birisi ona derdini anlatsın ve elinden birşey gelmesin tamamdı bir hafta ne uyku ne yemek hepsi haram olurdu sanki...

O gün başına hiç beklemediği bir olay gelmişti. İftiranın soğuk buz kesen nefesi yüreğinde kocaman bir delik açmıştı. Ha bire kendini sorguluyordu acaba suç kendindemiydi, belkide arkadaşlarına kendini iyi anlatamamıştı. Tabi ya öyle olmalıydı arkadaşlarının hepside çok iyi insanlardı tek suçlu kendi olmalıydı...

Böyle kendisiyle kavga ede ede yürüyordu yağmurun altında. Sırılsıklam olduğunun da farkında değildi...

Devamı gelecek... [/italik]

HÜZÜN ÇİÇEĞİ...-2-

[italik] Islak kadırımlarda usul usul yürüyordu her adımda sanki bitişini izliyordu. Birden aklına geçenlerde okuduğu bir şiir geldi şiirin bir de hikayesi vardı hatırlamaya çalıştı, mırıldanıyordu beğeni ile okuduğu şiiri...

Her yağmur damlasıyla yeryüzüne bir melek inermiş ve... o meleğe bir daha hiç sıra gelmezmiş...
Yağmur yağarken edilen dualarda kabul olurmuş...

Semadan yeryüzüne inenler var!!!

Başını kaldırda bak!!!
Semadan yeryüzüne inenler var

Yağmur tanelerinin ardına saklanmış
Nurdan varlıklar var

Aç avuçlarını yerin ve göğün yaratıcısına
Zira semadan inenler
Nurdan varlıklar...

Ey dost!!!
Kaçırma bu kutlu vakti
Zira gelenler nuru melek onlar

Bir daha sıra gelmez yere inene
Ta ki kıyamet kopuncaya dek

Fırsatı ganimet bil ey dost
Aç yüreğini yaradana
İste isteyebildiğin kadar...

Evet evet vakit o vakitti yağmur yağıyordu e yüreğine mahsundu fırsatı değerlendirmeliydi şairinde dediği gibi, yüreğini açtı asıl sahibine;
"Ya Rabbi! yüreğimdeki hüznü gider dostlarımda affet ve bana hayırlı bir kapı aç bu halden hayırla kurtulayım..."
böyle diye diye yürümeye devam etti...

Sekreterlik yapıyordu küçük bir şirkette bugün erken çıkmıştı işten ,patronu onu ağlarken görmüş ve dayanamamıştı haline ;

"hadi git bugün dinlen yarın güçlü bir Sevde görmek istiyorum karşımda"

"peki" diyebilirdi sadece...

Sokak lambaları bir bir yanmaya başlamıştı artık ,vakit geç oluyordu eve dönmeliydi hem merak ederdi anacığı zaten hastaydı zavallı.

Kızını ne zorluklarla büyütmişti eşini çok genç yaşta kaybetmiş ailesinden de çok uzaktaydı anlayacağınız ana kız hep derbederlerdi hep hüznüydü yürekleri...

Adımlarını hızlandırdı, eve daha çabuk gitmek ve anneciğine sarılıp ağlamak istiyordu dizlerinde uykuya dalmak belkide...

Eve yaklaşmıştı artık, dua ile aslında yüreği rahatlamış halini Rabbine arz etmiş hayr dilemişti arkadaşları aklından geçti hepsini de çok seviyordu içlerinde biri sevdiğiydi yâriydi hep yanında olmak istediğiydi ama son zamanlarda ondan uzaklaşmıştı her nedense bir soğukluk oluşmuştu yüreğinde ona karşı, hep"vardır bunda da bir hayr "diyordu.

Çok ilgisizdi Sevde'ye karşı son günlerde sevgisi bitmişti belkide. Bir tuhaftı halleri eskiden sevgi sözcüklerini ard arda sıralardı şimdi ise cimbızla alıyordu ağzından ama ne anlamı vardı ki zorla söylenen sözlerin...

Neden sonra telefonu çaldı...açmak istemiyordu aslında kimseye derdini anlatmak sıkıntısı ile kimseyi üzmemek istemiyordu...

Ama telefondaki ısrarlıydı... [/italik]

Güneşim

[italik]

Gözlerimi açtığımda dikdörtgen bir güneş ışığının içerisindeydim. Ama etraf zifiri karanlıktı. Sanki ben etrafın güneşine el koymuştum sadece kendimi düşünüp. Bir an "o" geldi aklıma-hiç aklımdan çıkmıyor da-. Acaba dünyada da güneş "o" muydu? Ben başkalarından zorla mı almıştım "o"nu? Yoo, hayır "o" gerçekten isteyerek geldi. Ama biliyorum göndermek istemeyen o kadar çok kişi vardı ki...

Akşama kadar düşün dur şimdi... Zehir olsun gün... Unutuyorum, unutuyorum, unuttum. Yoo, hayır UNUTAMADIM!!! Bıraksam gitmek ister mi acaba? İşte en çok da bu yüzden bırakamıyorum. Ya dönerse geride kalanların birine, tüm hayallerimizi başkasıyla yaparsa... İzin veremem buna... Hayallerimize çok az kaldı... En fazla 2 senemiz var. Kavuşacağız, onla uyuyup onla uyanacağım artık.

Çıktım artık o dünyadan. Gerçek hayattayım. O halde benim güneşime günaydın deme vakti. Günaydın hayatım... Cevapta geldi, bizim uykucu uyanmış. Günaydın meleğim... Ardından bir mesaj daha. Beni görmüş rüyasında, öyle güzel bir rüya ki... Ne hayal ettiysek olmuş, hatta daha güzelleri. Güneşim sayesinde kurtuldum o kasvetli havadan. Keyfime diyecek yok.

Hemen hazırlanıp evine gittim. Kahvaltısını hazırladım. Sürpriz... Şaşırdı baya. Duştaymış oda. Oturduk zevkli zevkli kahvaltımızı yaptık. Tabi benim keyif katlandıkça katlanıyor. Eee onun keyifte öyle ☹️ Öptükçe öpüyor, sarıldıkça sarılıyor. Benim en çok beğendiğim parfümü de sıkmış bizimki benim için... Daha çok öpesi geliyor ya insanın. Her keyifli anlardan sonraki gibi ilan-ı aşk etmeye başladık biz. O söyledikçe ben eriyip bitiyorum, ben söyledikçe de o...

Çıktım dışarı, o kafe benim bu sinema senin dolaştık. Bir baktık akşam olmuş. Eve bıraktı beni.

Annem evde tabi. Düşünün yani öyle mutluyum ki yemeği bile ben yaptım. Kaç çeşit hem de... Oturdum düşünüyorum mutlu anlarımızı. Kötü bir şeyle karşılaştım, anılar çepeçevre sardı beni, nefes alamıyorum... Böyle çok mutlu olduğumuz anlardan sonra kavga etmişiz hep. Bunları düşününce de ben uzaklaşmışım güneşimden, araya soğukluk girmiş. Kızdı bana araya soğukluk girdi diye... Diyemedim bir şey...

Böyle büyüyeceğini düşünmemiştim. "Önceden böyle soğukluk girmezdi n'oldu bize" dedi. Bilmiyorum diyebildim ki oda bende bilmiyorduk. Düşünün sabahki aşklar şimdi neden bahsediyor? Ayrılmaktan...

Mutsuz olunca başım döner benim. Ama bu defa çok felaket... Banyoda yığılacaktım az kalsın...

Anneme dedim ki:

-Başım dönüyor...

-Her zamanki şey...

-Bu defa çok anne...

-Çok zayıfladın, ye biraz...

Güneşimi kaybediyorum anne ne yemesi, ne zayıflığı. Diyemedim tabi bunu. Ne kadar yemek geri getirir anne güneşimi? Yiyeyim o kadar. Getirmeyecekse bırak aç kalayım, onsuz geçmez boğazımdan hiçbir şey.

Ahh be güneşim nerede kaldı sözlerin. Bırakmayacaktın, tek başıma bu insan azgını şehirde bırakmayacaktın beni...

Ve beni mahveden söz... BİTTİ... BİR DAHA ASLA... Yapma güneşim beni güneşsiz koyma. Güneşimi, hayallerimi, tutkularımı alma benden... Gitme, bırakıp gitme...

Ama o gitti çoktan. Nasıl oldu hala anlayamıyorum. Sabahki çift nerede şimdiki nerede, artık çift bile değiller... Hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum. Boğulacağım birazdan. Son nefes alışım galiba...

Bu ses, bu ses de ne? İnanmıyorum bu bu çalar saatin sesi... Ne çabuk sabah olmuş. Evet sabah olmuş ama bir değişiklik var... Sağımda güneşim, solumda bebeğim... [/italik]

Sessiz bir pazar günü?!!

[italik] Sessiz ve sakin bir pazar...

Tatil günü,herkes evde tatil sessizliği,evin beyi tatlı pazar uykusunda...

Hanım;işı belli kahvaltı hazırlayacak evi şöyle bir toparlayacak küçük hanımlar tv başında...

Sesliği telefonun sesi bozuyor bey farklı bir çehreyle oturma odasına giriyor;

"Bi su getirin"

"Hayrola bey ,arayan kim?"

"Hüseyin???"

"Hayırdır???"

"Bilmiyorum!!!"

Hüseyin'i tekrar arar bey;

"Hayırdır gardaş?valla mı?tamam benide alın"

"Ne bu böyle nasıl bir konuşma kesin biri hakka yürüdü "der evin hanımı kendi kendine...

"Hayrola bey?kim? "

"Mustafa abim!!!"

"Ama ama!!!"

[alt_cizgi] "İnna lillahi ve inna ileyhi raciun" [/alt_cizgi]

"Mustafa abi kabrin nur makamın cennet olsun"

[/italik]

AŞKIN SELASI VERİLDİ!!!

merhaba_____

Kara bulutlu bir günde yazıyorum sana,

Bir sensin beni anlayan göz yaşımı silen,karşılıksız omuz veren..

Hani bir yürek vardı bir zamanlar;

Çılgın nehirler gibi çağıldayan içine sığmayan bir sevdıyla dolu idi...

Duydunmu; bugün ülke genelinde selası verildi aşk öldü tekrarı nasip olmaz hiç bir yüreğe

Duanda unutma emi, bu hüznle bu acı ile can kuşu gönül kafesinden uçup gitmesin...

HÜZÜN ÇİÇEĞİ...-3-

[italik] Arabaların eksoz dumanları, bacalardan tüten soba dumanları akşamı grileştirmişti.

İyiden iyiye sırlısklam olmuştu sevde, herşey bir yanada içinin griliği nasıl geçecekti sevdasının ona göre soğukluğu daha soğuk değilmiydi şu anki havadan...

"Neyse,kimmiş bu ısrarla arayan bi bakayım ",dedi kendi kendine.Telefonun ekranında "herşeyim arıyor" yazıyordu.Kalbi sıkıştı birden nefesi kesiliyor gibi oldu "Herşeyim "...

Arayan Serkan dı açıp açmamakta tereddüt etti önce, ona sıkıntısını anlatmak ve onuda üzmemek istemiyordu. Serkan sevdiğiydi yarıydı 'senin için ölürüm' dediğiydi.Serkan 25 yaşında bir otobüs firmasında hostluk yapıyordu.Temiz bir gençti ikinci sevdiği kadını Sevede .

ilkinede çok bağlanmış ve çok sevmişti.Sevdeyle tanıştığında ondan ayrılalı bir yıl olmuştu.

Artık telefonu açmak zorundaydı;

-Efendim, diyebildi titrek ve birazda ürkek bir sesle

-Nasılsın?

-İyi ya sen?

-İyiyim çalışıyorum işte,sesin iyi gelmiyor hayrola birşeyim oldu?

-Yoo bir şey yok iyiyim

-Gülüm ben seni bilmezmiyim birşey var sende,

biliyorum seni ihmal ettim ama işler işte biliyorsun üç gün yol çekiyorum çok yoruluyorum ama seni çok seviyorum ve çok özlüyorum bunu biliyorsun.

-Biliyorum.

-Hadi anlat gülüm ne oldu?

-Hani bizim arkadaşlar varya cafeden

-Evet!!!

-Onlar benim hakkımda dedikodu çıkarmışlar

-Ne gibi?

-Güya yabancı erkeklerle çok samimi oluyormuşum çıktığım bi dolu erkek varmış

-Neee!???

-Sen beni tanıyorsun bitanem niye böyle yapıyorlar anlam veremiyorum!?!?

-Gülüm seni ben biliyorum Allah da biliyor takma kafana üzülme ne olursun.

Dedi ama sesi titriyordu belliki çok üzölmüştü.Nasıl üzölmesindeki sevdiği ilerde karısı olarak hayal ettiği kadına iftira ediyorlardı.İçli içli ağlamaya başladı Sevede'ye hissettirmemeye çalışıyordu,ama Sevede bu hissetmezmi, seven kalp hissetmezmi?

-Herşeyim ne olur ağlama senin bir damla göz yaşına canımı veririm [alt_cizgi] SENİN İÇİN ÖLÜRÜM [/alt_cizgi]

-[alt_cizgi] Sen ölürsen bende gelirim hemen, gülüm sen varsan hayat var sen yoksan hayat da yok... [/alt_cizgi]

Hayret Serkan karşı kaldırımında öylece Sevede'ye bakıyordu bembeyaz bir takım elbise giymiş Sevedeyi çağırıyordu ne kadar da çok yakışmıştı takım ona, melek gibiydi sanki.

-Gel gülüm yanıma,diyordu sanki...

Ona doğru yürümeye başladı yürümüyor uçuyordu sanki...

Acı bir firen sesi ardından bağırmalar koşturmacalar can pazarına döndü ortalık birden.

Sevede yerde yatıyordu gözü hala sevdiğindeydi...

Neden sonra anladı ki o ölüm meleği...

[alt_cizgi] "Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü....." [/alt_cizgi]

Ruhu beyazlar içinde bir gelin gibi göğe yükseldi...

Ya Serkan o anda nefesi kesildi kalbi sıkışmaya başladı göğsünü tutuyordu ama hiç bir şey hissetmiyordu.

sevde'si gülü karşısındaydı bembeyaz gelinlik içinde ona gülümsüyordu,daha fazla dayanamadı son nefesi oda verdi...

İkiside [alt_cizgi] SENİN İÇİN ÖLÜRÜM [/alt_cizgi] diyerek son nefeslerini vermişti...

"Ya Rabbi! yüreğimdiki hüznü gider dostlarımda affet ve bana hayırlı bir kapı aç bu halden hayırla kurtulayım..."

duası mı kabul oldu Sevde'nin ne dersiniz? [/italik]

_____the end_____

BU GÜN NE YAPALIM(KANDİL)

Esselamü aleyküm verahmetullahi ve berekatühü...

Sevgili aile reisleri ve anneler...

Bu günü yani mevlid kanlıli gününü asla sönük geçirmeyin, akşama eve kucaklarınız dolu dolu gelin, evinizi, sofranızı, çiçekler, meyveler ve tatlılarla, kandil simitleriyle şenlendiriniz. Çünkü bilirsiniz ki bilhassa çocuklar için sevginin yolu boğazlardan ve mideden geçmektedir. Bilin ki onları sevindirmenin sevabı çok yüksektir. Nitekim Sahîh-i Müslim'de rivayet edilen şu hadîs-i şerîf, aile için yapılan masrafların üstün değerini belirtmek bakımından ne kadar önemli ve anlamlı bir belgedir.

Peygamber Efendimiz buyuruyor ki "Allah yolunda (cihada) harcadığın bir dinar (yani altın) para; köle azat olması için verdiği bir dinar, yoksula sadaka olarak verdiği bir dinar ve nihayet, Allah için sarf ettiğin bir dinar... Bunların sevap bakımından en büyük ve en yükseği ailene sarf ettiğin dinardır."

Ben de buradan hepinizin ve tüm diğer dostların Mevlid kandilini bütün kalbimle kutlar; dualarımı sunar; kısacası Peygamber Efendimiz'in has ümmetleri arasına katılmanızı, gün gibi gül yüzünü rüyalarda doya doya görmeyi, has bahçesine daha dünyada girmeyi, âhirette de cennet-i âlâda onunla ailece komşu olmanızı Cenâb-ı Hak'tan niyaz eylerim."

Prof.Dr.Mahmud Es'ad Coşan(Rh.a.) diye kandil sohbeti yapmıştı vakiyle cennet mekan hocam.Tavsiyeleri dikkate şayan olmakla beraber yapılamayacak şeylerde değil.

İnşallah bu gece çokça dua edelim kendimiz için ailemiz için bütün ümmeti Muhammed (s.a.v.) için,edebiyat defterinide unutmayalım inşallah...

[alt_cizgi] Bu gece hiç olmazsa 100 estağfirullah 100 ihlası şerif 1000 Allah 1000 tevhid ve 1000 salavat çekelim tesbih namazı kılmaya gayret edelim yatsı namazını cemaatle kılmaya gayret edelim sevdiklerimizi hatırımıza getirip en azından telefon edip hatırlarını alalım sadakalar verelim hatta mümkünse evimizde iftar verelim.. [/alt_cizgi]

'Rabbimiz, bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi kaydırma ve katından bize bir rahmet bağışla. Şüphesiz, bağışı en çok olan Sensin Sen.'

'Rabbimiz, kendisinde şüphe olmayan bir günde insanları gerçekten Sen toplayacaksın. Doğrusu Allah, va'dinden cayıp dönmez.' Ali imran 8-9. ayetler...

[alt_cizgi] Kandiliniz mübarek olsun duada unutmayın olurmu => [/alt_cizgi]

SESSİZ SEDASIZ GİT...ME!!!

[italik] Evet işte ben...

Eskisi gibi elimde yüreğim

Yorgun ama umutlu

Üstüm başım kir pas içinde

Sanmaki yüreğimde pas

Yok yok değil merak etme

Göz yaşlarımın tuzu yakıyor artık

Yeşil gözlerimi,sensiz kör gözlerimi

Hayat denizinde yelken açmıştım

Başka başka limanlara demir attım

Hiç kimse sen gibi güldürmedi yüreğimi

Hep fırtınalı yüreklerle

Bencil yüreklerle tanıştım

Ne sen gibi baktılar

Ne de sen gibi yaktılar

Kapındayım bak yorğunum açım susuzum

En önemlisi sensizim

Al beni içeri,hiç bırakmacasına

Ömrüm son bulsun yanında

Bırakma ne olur bırakma asla...

Desemde sen bana bakma

Git yüreğinin götürdüğü yere

Zorla aşk olmazki zaten

Zorla aşk yaşanmaz ki delicesine

... [/italik]

GÖNÜL DİLİYLE KONUŞAN AKİF...

[italik] Yurdumun dört bir yanı kan gölüne dönmüş analar ağıtlar yakmakta... Bacılar kardeşsiz çocuklar babasız, geride kalan erkekler ise gelecekte umutsuz bir el, bir ışık bekliyorlar. Meclis kurulmuş vekiller seçilmiş bayrağın rengi belli, şehit kanından almış rengini, üzerine düşen ay ve yıldız da deseni...

Artık bağımsızlığın sembolü bir bayrağımız olmuştur şimdi sıra bizi anlatan, e biraz da yüreklendiren bir marş olmalıydı. Bize tekrar birlik ve beraberliği hatırlatacak el ele, omuz omuza düşmana karşı koymayı, yüksek bir iman gücü ile ayakta durmayı sağlayacak. Mecliste bir yarışma açıldı, şiirler yazılacak. Sonunda da o şiirin bestesi yapılacak.

Milletçe hep bir ağızdan göğsümüz kabara kabara söyleyeceğiz, kimi zaman da gözlerimizden yaşlar akıtacak. Yarışma sonunda 6 şiir finale kaldı. Tekrar dinlendi, fakat istenilen coşkuyu veremedi. Bir şiir daha vardı; kendini hep geride tutan, mahcup ama bir o kadar da göğsü imanla dolup taşan kocaman bir yüreğe ait bir şiir...

M.Akif Ersoy bu şiirin sahibi. Yüksek bir ahlaka sahip, değeri nadide bir inci tanesi gibi, paha biçilmez bir elmas...

Hani derler ya "kalbinin güzelliği yüzüne yansımış". Akif'inde güzel ahlakı nurlandırmış yüzünü. Temiz bir yüz, aydınlık, erdemli bir hayatı ve sporla elde edilmiş bir yüzü vardı. Yüzündeki derin çizgilerden karakterinin sağlamlığı okunmakta... Kendini hep gizlemiş mahcup bir duruş... Fakat söz konusu vatan olunca aslan edası ile ateşe kendini rahatça atabilen bir karakter...

Öyle ki Akif de yaşının üstünde bir olgunluk, erdemlilik vardı. Gençlerde olan kendini gösterme içgüdüğü yoktu onda. Tam tersi saklardı kendini.

Doğuştan şanslıydı aslında Akif. Âlim ve saygın bir kişiliğe sahip olan babası ve arkadaşlarının yanında kaliteli bir eğitim almış ve entellektüel bir ortamda yetişmişti Akif. Böyle bir ortamda yetişen Akif'in elbet okuması bile farklı olmalıydı ve gösterdi farkını da. Bir kitabı üç kere okumadan okudum demez ve okuduğu kitapları konunun uzmanları ve arkadaşlarıyla karşılıklı fikir alışverişinde bulunarak tartışır. Onu elmas değerine yükselten en önemli özelliklerinden öğrenme tutkusu ve azmi tüm alçak gönüllüğüne rağmen ortaya çıkmıştı yavaş yavaş.

"Gül devrinde gelseydim bülbül olurdu" diyerek içini döken Akif bir konuşmasında da "bazen içime çok güzel düşünce ve duygular geliyor, ama bunları yazmıyorum" diyordu. Edebiyat Üzerine Makaleler eserinin sahibi Ahmet Hamdi Tanpınar "Bu kudretli adamın bir kez bile içine dönüp bakmaması Türk Edebiyatı için büyük bir kayıptır." diyerek bunu fark ettiğini belirtmişti.

Aslında iç dünyasına da ayna tutmuştu Akif. Fakat duygularını ve düşüncelerini toplumun ihtiyacına ve sorunlarına göre şekillendirmişti.

Eğer düşüncelerini topluma göre şekillendirip topluma yansıtıyorsa, elbette oda olmalı Milli Mücadelede. Yüreğindeki o güçlü iman ve ilerideki aydınlık Türkiye umudu ile Yunanlıların İzmir'i işgal ettiğini duyunca köyleri kasabaları tek tek dolaşmış, camilerde, köy kahvelerinde, sokaklarda ve şehrin ileri gelenlerini ziyaretinde her kitlenin anlayacağı dilden halkı Allah yoluna cihada çağırarak ve hatta uyarmak, uyandırmak için çeşitli vaazlar ve konuşmalar yapmış, yeri geldiğinde şiirleriyle milleti coşturmuştu.

Milleti coşturan Akif için sanat gerçeğinin ta kendisi olmalıydı. Eşsiz sanat anlayışı, ancak Akif'in eşsiz dizeleri anlatılır... "Şudur cihanda en beğendiğim meslek, Sözüm odun gibi olsun, hakikat olsun tek." Böyle bir sanat anlayışına sahip olan Akif'ten dinleyelim marşımızı nasıl yazdığını... "Doğacaktır sana vadettiği günler Hakk'ın, Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın." "İşte İstiklâl Marşı'nı bu iman ve ümitle yazdım. İmanım olmasaydı hiç yazabilir miydim? Zaten ben başka türlü düşünüp, başka türlü yazarlardan değilim. Bu elimden gelmez. İçimde ne varsa, yazılarımda da o vardır... Allah bu millete bir daha İstiklâl Marşı yazdırmasın!.."

Tam sorunlar, güçlükler bitmişken Milli Mücadele ve Cumhuriyet ilanından sonra Akif hayal kırıklıklarına uğramıştı. Biri yanlış anlaşılması, diğeri ise şahsının hedef haline getirilmesi...

"Bir çöl bedevinin peşinden giden adam", "Sen git de kumda oyna" gibi ifadelerinin Akif'e karşı kullanılması ve Şukufe Nihal, Agâh Sırrı Levent ve Hasan Ali Yücel gibi isimlerin "ülkenin Akif e ihtiyacı yoktur" türünden iddiaları ve halk içinde bu iddialarının oluşturduğu soru işaretlerinin olması onu yıkmıştı adeta.

Bunun üzerine gelen diğer bir yıkım ise Çanakkale Zaferi'nin yıldönümünde çıkmıştı karşısına. Dönemin ünlü

şairlerinden biri "Çanakkale ile ilgili en güzel şiiri Türk olmayan biri yazmıştır, çaresiz onu okuyacağım" diyerek Akif'in Çanakkale şehitlerine şiirini okur. Bunu duyan Akif, çocuklar gibi hıçkırarak ağlar...

Akif ile ilgili bu yanılığların asıl sebeplerinden biri de O'nu sadece yazılarından, şiirlerinden tanımaya çalışmaktır. Akif yazdıklarından daha derin, ileri görüşlü, çok daha sanatkâr ve beklendiğinden daha şaşırtıcı bir insandır. Akif böyle mükemmele yakın bir insanken kendini bir sır gibi saklamıştır. Mithat Cemal, O'nun bu taraflarını tanıdıkça büyük bir şaşkınlık içinde şunları söyler: "'Yüz kahramana yetecek ahlak ve seciyesiyle sıradan bir insan gibi yaşıyor!'"

Böylesine değerli bir şaire sahipsek eğer kıymetini bilmeli, fikrine ve değerlerine saygılı duymalıyız.

Eğer Akif zor durumlarda yazdıysa bu şiiri, biz o durumu düşünüp, o duruma düşmemek için sonsuza dek dilimizden, kalbimizden bir an olsun düşürmemeliyiz bu paha biçilemez eseri... [/italik]

KARA BÖCEĞİM!!!

Sevda yüklü bir bulut idim...

Kimi zaman geldi bardaktan boşalırcasına hatta doyuncasına akıttım sevgimi muhatabına...

Gökkuşuğu çıkardı ardından her yağışlarımın...Sevinirdim küçük bir çocuk gibi...

Bilemedim, elma şekeri tadında yaşamaya çalıştım sevdami...

Sonra ne mi oldu;kala kala hayatın attığı ,aslında yârin attığı kazık kaldı elimde...

Bazen şimşek olup çaktım, kızdım, kıskandım, bağırdım çağırdım, sitemler savurdum muhatabına...Ama hakkımdı benim de sevmek neden yalancı sevda peşinde koşar hep böcekler...

Yarimi kara böceğim der severdim,o bana bir adım gelse ben ona koşardım yeter ki gülsündü yüzü...

Ya ben, soldum kurudum kırmızıyken siyaha döndü gülüm,gülerken hüzne döndü yüzüm...

Yapayalnız kaldım soğuk kaldırımlarda,güneş yok ,ay yok...

Üşüyorum üşüyorum hemde çokk....

GÜNEŞ İLE GÖKYÜZÜNÜN AŞKI...

[italik]

Merhaba Siyah Gülüm merhaba...

Sanırım uyandın , evet uyanmış olmalısın ki güneş ferini yitirdi,sen o güzel gözlerini açtın demek ki dünyam nura gark oldu...

Bilirmisin her gün gözlerimizin önünde büyük bir aşk yaşanmakta...

Şaşırdın değilmi; ne? nasıl ?

Güneş ile gökyüzü birbirlerine deli gibi aşklar biliyormusun?

Her sabah gülüşmeleri duyulur gün doğarken sen onları kuş civıltıları sanırsın ama değil gökyüzünün güneşle cilveleşmesi o...

Öğleye doğru etraf ıyice ısınmaya başlar neden sence? Aşkları çoşar bir beden olurlar da ondan...

Güneş her sabah aşkını ispata kalkışır gökyüzüne,olabildiğince ısıtmaya çalışır olabildiğince ışıtmaya...

Ya gökyüzü o eksik kalırmı,oda kucaklar güneşi ki hemde nasıl kimseye bırakmacasına...

Gece olunca birbirlerine hasret kalırlar gökyüzünün gözyaşlarını görmüşsündür,yıldızlar...

Binlerce milyonlarca göz yaşı değilmi...

Sana birşey söyleyimmi kalbimin içi...

Onlar bizi kıskanıyorlarlar hemde pek çok,senin bana olan sevgini benim sana olan düşkünlüğümü kıskanıyorlar...

Benim yeşil gözlerimin büyüsünü , buğusunu sana olan tutkusunu gökyüzü mavisine yansıtmaya çalışıyor...

Senin eşsiz sevgini , bedelsiz verişini, torağın tohumu sarmaladığı sahiplendiği gibi beni sahiplenmeni ve benimsemi...

Kısacası senle benim tek vucud olmamızı sevdamızın büyüklüğünü aşkımızı...

Siyah Gülüm ömrümün en özeli tek güzeli...kalbimin taa içi... [/italik]

SIYAH GÜLÜM

[italik] Merhaba Siyah gülüm ...

Canımın özü, özümün gülen yüzü,baharımın bülbülü,yanlızlığında gözümde yaşım,mutluluğumda yanağımda ki gamzem daha ne demki bilmem...

Özlemim yanar dağ misali,etrafımdakileri yakıp kavurur,bilirim incitirim kırarım nergis çiçeklerini,siyah güle sevdam öyle derinki hasreti öyle yakıcı ki gözüm görmüyor diğer nadidelikleri...

Hayallerim var isteklerim arzularım dileklerim...

Nurlu koskocaman bir kapı,önünde sen ve ben el ele...Giriyoruz ordan firdevs cennetine,dünyada yanımda olmadın bari rabbim cennetinde ayırmasın... [/italik]

SON MEKTUP,SON SESLENİŞ...

[italik]
Merhaba siyahgölüm;

Bu sana son mektubum,özümde sözümde tıkanıp yol bulamıyor ki aksın çağlasın yüreğine doğru...

Kapattın kapıları tıkadın yolları,başka bülbüller konmuş dalına,öylemi?

Peki,ya ben siyahın en güzeli gülün en özeli,ya ben...

Yeterince sevmedimmi,geceyi gündüz gündüzümü gece etmedim mi?

Herkesi silmedimmi,sen istiyorsun die yaşamdan vaz geçmedim mi?

Hayatımın tam ortasına seni yerleştirmedim mi?

Sana ne dua edebiliyorum ne de beddua...

Ama ,şu var ki bana ne çektirdinse aynısını,ikiz kardeşini de sen yaşa ,yaşa ki bu yürek Seni nasıl sevdi ve neler çekti sen için...

Fazla söze gerek yok,konu belli,YETMEDİM,YETEMEDİM,BİTTİM... [/italik]

Sahi Gerçekten Bitti Mi ?

[italik]

Bir damla göz yaşı süzöldü gözlerinden, sessizce, iniltisiz.

Dünlerde gezindi yüreği, hafızası sağı solu kurcaladı, neydi fazla olan ağır gelen yüreğine.
radyoda ilahi çalıyordu "gülme gülme ağla gönöl"...

İlahinin o hüznölü tınısına dışardaki yağmurda eşlik ediyordu, meleklerin sesini duyar gibi oldu bir an, nida etti rabbine "sabır rabbim, sabrı cemil dilerim senden".

Haksız bir terkediliş yaşıyordu, anlam veremediği düşündükçe kafasına ağrılar girdiren bir terkediliş ayrılık öyküsü...

Yarın ne getirecek bilmiyordu, herkes gibi. Kaderinde ne yazılı ise onu yaşayacaktı, teslim olmalıydı rabbine, sığınmalıydı en merhametli makama... [/italik]

Sohbet Notlarım-1

Esselamü aleyküm ve rahmetullahi ve berekatühü...

Sevgili dostlar,sizlerle memleketimde katılmış olduğum sohbetlerden(dini sohbetler) aldığım notları paylaşmak istiyorum...

Bazen ayetlere dayalı bazende hadislere dayalı alimlerin kitaplarında geçen altını çizdiğim cümleler olacak bunlar...

ve sizlerden isteğim yorum yapmanız ve sormak istedikleriniz olduğunda islami her konuda özelden bana mesaj atarsanız ilgili konuyu düzenler tüm defter ahalisi ile palasırız...

Yanlışlarım hatalarım olursa lütfen uyarınız....

İlk konu kur'an-ı kerim ile ilgili;

"Akıl,Allah'ın insana bahşettiği en büyük nimettir ama vahiy ışığı olmadan o nimeti kullanabilmesi(doğru yolda) mümkün değildir...

Hız. Peygamber(sav) sıdk sahibidir...

Hız. Peygamber(sav) fetanet sahibidir...

Hız. Peygamber(sav) ismet sahibidir...

[alt_cizgi] Vahiy,kur'an-ı kerim Hız. Peygamber(sav)'in kalbine inmiştir(ayet). [/alt_cizgi]

Kuran yaşam kitabı olduğu için Rasulün kalbine inmiştir.Çünkü kalp organların efendisidir,diğer organlar da onun askerleri.O yap der,yaparlar ,yapma der yapmazlar...

Kurana bakmak;gözün nasibi,

Dinlemek;kulağın nasibi,

Dokunmak;tenin nasibi,

Ezberlemek;kalbin nasibi,

Onu tefekkür etmek; ise aklın nasibidir

Son olarak da siz gönül dostlarıma kardeşlerime dua hediye edip bitirmek istiyorum;

Nazardan ve yaratılmışların şerrinden korunmak için dua;

"Eûzü bi kelimatit temmati min şerri ma halag"

selam ve dua ile kalınız...

Etme Ne Olur Etme...Gitme!

[italik] Sessiz fısıltılı ama içten bir merhaba..!

İçimde bir burukluk,gözlerim nemli,bağazımda kelimeler düğüm düğüm...

Yüreğim telaşta,senli benli zamanların bitmesinin korkusu, telaşı düştü yüreğime.

Aldanma kolidorlarında koşuyorsun besbelli,ama dinle beni,çekici geliyordur belki o güzel yaldızlı tablo,ama dinle beni dinle...

Sanma ki tüm insanlık temiz duygularla bakar sana,sanma ki zarar gelmesin sana diye acının en zehirlisini yudumlar göz yaşlarıyla...

Biliyorum o kolidorda ki o naif ses iç gıcıklayıcı,seni eşsiz mutluluğa çağırıyor , belkide gecenin en koyu karanlığında sana güneşi vaad etmekte.

İnan ma ona desem adım kıskanca çıkacak bencil olacak kimbilir diğer adım,öyle değil ne olur anla.

Ateşe çağırıyor yarınlarını silecek belkide edepsizce yuvanı başına geçirecek kimbilir maddiyatını da silecek...

Etme ne olur etme gel gitme,biliyorum ben onun sana vaad ettiklerinin hiç birini veremem ama huzur ama sadakat ama güven hepsi var bende.

Etme ne olur gitme...!

Atma kendini karanlık sonu olmayan delhizlere... [/italik]

Siyah Düşler Geçidi

[italik] Elleri titriyordu,gözlerinden sicim gibi yaşlar akmaya başladı.Zavallı Buse hiç bir şey diyememişti olanların karşısında sadece ve sadece;

-"ama ben ama ben,birşey yapmadım ki" diyebildi...

Serkan çoktan kayıplara karışmıştı,ardından öylece bakakalmıştı,genç kadın.

-Of bu ne ya !

dedi birden elinin tersi ile gözyaşlarını silerek,

-Bu ne böyle mubarek gün kafası atan bana çatıyo oh ne ala memleket,iyi valla ben napim,kime çatayım,töbe töbe...

Serkan biraz evvel genç kadını ölü gibi durmakla ve çok kapalı olmakla suçlamış sonrada ;

-aman neyse !?

diyip çıkıp gitmişti evden...

Canı sıkındı Serkan'ın işyerindekilerle hafif tartışmıştı,Buse sordu;

-hayatım ne oldu kötü birşey mi var!?

önce ;

-hiç birşey söylemeyeceğim

dedi eşine sonra eşinin ona göre soytarılık eşine göre ise moral düzeltme çalışmalarından sonra azda olsa anlattı,ama kadının her hareketinde bir kusur buluyor kızıyor söyleniyordu,ama suç Buse'nin değildi ki.

Ne yapsındı karşısında soytarık yapıyor eziliyor Serkan'ın kırmalarına karşın bir şey olmamış gibi gülümsemeye çalışıyordu,ama o da kadını sonuçda sevmek sevilme tatlı sözler duymak istemek hakkı değilmeydi.

Serkan hiç bunlarla ilgilenmiyordu bile kırk yılın bir başı çıkardı ağzından [alt_cizgi] gülümler birtanemler... [/alt_cizgi]

Ağladı...

Ağladı...

Ağladı... [/italik]

Hüznü Çeşme

özür dilerim

[alt_cizgi]

Yönetimden özür diliyorum nesir kısmına şiir eklemenin yasak olduğunu bilmiyordum sonsuz saygım ile...

Çevreye verdiğim rahatsızlıktan dolayı özür dilerim.... [/alt_cizgi]

Nisa Hanım ve Siyah Gülü

Ayakların bir bir çekildiği, karmaşanın sokakları terkedip hanelere huzurla akıp gittiği zamanlardan bir zaman, sokak lambaları bir bir yanmaya başlarken gecenin o loş ışık hüzmeleri yalnızların yüreğine acı ile süzmekte.Yaşam artık uykuya meyletmekte.
Issız sokaklarda bir gölge, ürkek ve yorgun adımlarla ilerlemekte kuytu karanlıklara doğru. Derin bir iç çekiştir artık bu serkeş yaşamam...

Üstü başı kir-pas içinde. Gecenin ayazından başını azda olsa koruyacağını ümit ettiği siyah bir bere ve takdire şayandır ki bütün dağınıklığına rağmen muntazam bir şekilde bağlanmış başörtüsü. Yüzünde yorgunluğun, ümitsizliğin ve çaresizliğin derin izleri çizgi çizgi oturmuş. Yeşil gözlerine kara bir gölge gibi düşmüş hüzün. Elleri titrek, nasırlaşmış siyah eldivenleri ile kağıt kesiklerini kapamaya çalışmış ama söküğünden görülüyor can acısı. Sirtında yarım paltosu belli ki üzerine iki beden büyük kimbilir kimden aldı... Düğmeleri düşmüş, sağı solu sökülmüş, anlaşılana o ki çokda ısıtmıyor yüreği buz kesmiş garip kadını.

Paltosuna iliştiymiş, geçmişinden hatıra olmalı yakasındaki siyah gül. Plastikten ama sanki gerçek gibi diri, canlı. Kimbilir bir zamanlar ne kadar da alımlı güzel cesur ve alabildiğinde onurlu idi! A yağında yırtık papuçları o da paltosu gibi ayağından büyük. Belli ki su çekiyor yırtıklarından. Ayakları ne çok üşümüş.. Elinde sıkıca tuttuğu siyah ama kaliteli olduğu belli olan bir çanta var. İçinde ne var acaba diyenlerin dikkatli baktıklarında buruşmuş kağıtlar ve bir kaç kalemin olduğunu görebilmeleri elbette mümkün. Cebinin söküğünden tesbihi sarkmış, belli ki kimsesi kalmamış bu köhne ve vefasız dünyada, yaradanına sığınıp O'na açıyor yalnızlığının soğuk kapılarını. O'nunla ısıtmaya çalışıyor buza çalmış yüreğini.Çantasında bir de yanından hiç ayırmadığı hatta canı pahasına koruduğu Kur'an-ı Kerim'i, sığınacak bir yer bulduğunda ağlaya ağlaya kısılmış sesi ile okuyor, tabiri caizse Rabbi ile konuşuyor. Sığındığı yeri bilindik ev, baraka değil. Mahalle camiisi sığındığı tek sıcak mekan. Orası bile insanların zorbalığından korkup da yatsı namazından sonra kapatılan mekan. Ee yine kendi karanlığı yetmezmiş gibi birde gecenin koyu karanlığı ve ayazı ile başbaşa kalır insan, geceler uzun hiçten bitmek bilmez...

Tehlikelerin ardı arkası kesilmez her yerde şeytan kol gezmekte, insanların kanına ordanda masumların canına malına namusuna kast etmekte....

[italik] Seyre dalalım bakalım Nisa Hanım'ın başına neler gelmiş dününde. Ve bugünü nasıl yaşayacak yarınları ile birlikte.... [/italik]

Soru işaretinin engeli takıldı zihnime...

Biz kelime mühendisleri yaşamlarımızı izeriz dizelerimize kimi zaman göz yaşlarımızla nakışlarız kanevie misali duygularımızı şiirlerimize,

kızdığımızda olur sevgiden yüreğimizin atladığını düşündüğümüzde,

şiirlerimizle yaşarız farklı bir hayattır, bunu kelimelerle her daim oynadışta olanlar anlayabilir, zira oğumuzun dile getiremediğini şiirde anlatırız.

Dostluklarımız ok derindir aslında her ne kadar kağıt üzerinde yada klavyede imiş gibi görünse de yüreğimizin en derininde yaşarız yüzünü hatta sesini duymasak da şair dostluğu özeldir, kayıplarımız olur kimi zaman bugün olduğu gibi kendi adıma yüreğime anlatamasamda sonsuz yolculuğa uğurladığlarımız ve zihinlerimize soru işaretinin engeli takılır;

"acaba benimde sonsuzluğa yürüdüğüm vakit dostlarımın haberi olur mu?"

Nimet VeFa

E/kim 2011

Ekim ayı...namı diğer hüzün mevsimi...kimine yeni başlangıçlar...kimine son zannedilen başka dünyaların tanış merasimi...

Bir sabah uyanıp da gökyüzünde maviyi ararken hala gecenin zifiri kanlığı ile karşılaşsın içinde sebepsiz hüzn-ü muamma, neden niçin nasıl diye sorma üç bilinmeyenli denklem değildir dünya...

Alabildiğine umut doludur aslında sevgiliye kavuşmaktır kimi zaman adı, kimi zaman da yaradanın rahmetine sığınmaktır tüm kirliliğiyle hayatının, dünler ayaza çalmış pişmanlıklarla doludur, sürüklemişlerdir seni en zor yokuşlara ama içinde hep bir sevgi kırıntısı vardır bir el evet bir yürek ekiverir kimbilir bu ekim ayında yüreğine sevgi/umut tohumlarını, yaratılmış yaptı zannedersin ama yaratandır en umutsuz zamanlarda yüreğine merhamet eli ile aşkı dokundurması...

Soluğumuzun kesildiği ümitlerimizin yitip gittiği zamanlardan zamandır kimize...Sabr-ı cemil ister yaradan bizde ki mükafatını Cennet-i Alâ da bulalım...

Ölüm dersin en soğuk iklim, aslında yaşamın en sıcak mevsimidir inanan gönüllerin, zira dünya sürgün yeridir asıl vatan ahirette, bu yüzdendir ki kayıplarımız diye düşündüklerimiz/sevdiklerimiz vatan-ı asliye yol almıştır görevi tamamlanmış ilahi davete icabet etmiştir, kalanlar bizler görevleri tamamlayabilmek çabasında bazen eksik bazen tamamen hata dolu yüreğimizdeki imanımız günahlara dalarken sessiz göz yaşlarını akıtır ve yaradana sığınırız" hayır kapıları aç Rabbim" diye inilti bir ses ile münacaat edersin...

Yaşam gül gibidir aslında bazı mevsimler kurudu dersin umutsuzluğa sitem edersin bir de bakarsın ki öyle güzel baş verirki umutlar alabildiğince renk renk mis kokulu düşler, dikenleri de vardır bu hayatın elbet kimi zaman insanlardan zanlarından oluşur kimi zaman da kendi ettiğindir dikenini oluşturan, ama dedimya gül tadındadır yaşam...gülü seven dikenine katılır be dostum, bizi yaradana derdimizi bize verene hamdü senalar olsun, hayr ve şer ondan başımız üstüne....

E/kim 2011

Sabr-ı Cemil

Bazen çaresiz hissederiz kendimizi, içinden çıkamayız dertlerimizin, çözümsüz zanneder ve dünyadan eli eteği çekmeyi düşünürüz, başımızı göğe kaldırdığımızda o eşsiz güzellikte ki maviliği, güneşin o sımsıcak anne şefkatindeki rengini bile göremez, kara bulutlar görürüz, yüreğimizdeki sevgilerimiz ellerimizde ki görünmez nurlu kır çiçeklerimiz görmek istemeyiz.

Bir çınar ağacı altında düşeriz kendimizi altında dedimse köklerine en yakın yerde, toprağın altında...Üşümeyi seçeriz ağustos sıcaklığında bile, umut türküleri bir bir susar, hiç tanımamış oluruz o güzeller güzeli gök kuşağını, baş ağrıları, ayaklar daha da kötüsü kalbimiz sızım sızım sızlar...

Bir el hayal ederiz uzansın bize de çeksin çıkarsın bizi bu hüznün kuyusundan.Hiç düşünmeyiz Yusuf (as) o kuyuda kaldı şikayet etmedi dua eyledi rabbine sabırla, ya Yunus (as) ne demeli hiç düşündünüz mü balığın karnında ki o hali, dünya daraldıkça daralır çıkışı olmayan çıkmaz sokak misali, onun da yaptığı belli sabr-ı cemile sımsıkı bağlanmak.

Eyüp (as) unutmamalı tüm zenginliği elinden alınmış mal mülk evlat ne varsa bir tek eşi o mübarek cennetlik hatun, vücudunda ki yaralar, içine kurt düşmüş, onları bile yere düştüğünde tekrar yaranın üzerine koyup "bu sizin rızkınız" diyen bir sabır.

Ya Musa(as) firavunun karşısında denizin yarılmasına vesile olan sabrı ve Asiyeye onuda unutmamak gerekir, düşünsenize eşiniz kendini tanrı zannediyor ve siz biliyorsunuz asıl yaradanın Cenab-ı Rabbil Alemin Allah c.c olduğunu.

En sevgili O (sav) hiç unutulur mu Hirada ki hali, evine dönüşü Hatice (r.a) ona teslimiyeti ve şefkati tüm akrabalarının onu aşığılaması Taif'te taşlanması çok sevdiği memleketinden ayrılmak zorunda kalışı, ki oradaki Ebu Bekr'in(ra) vefası oda akıllardan çıkmaz.Daha bir sürü darbü mesele...

Sonuç, bize düşen sabr-ı cemil, tevvekkül...Bunları Rasüllerin hayatından İslam büyüklerinin hayatından ve Kur'an 'ın o nurlu ışığından öğrenebilmek mümkün...

İçinmi daralıyor? Ya Fettah de
Huzursuzmusun? Ya Selam de
Gönlünmü kırık? Ona dayan Ya Cabbar de
Günahlarınmı var? Ya Tevvab Ya Gaffar Ya Afüv de...
Kimse seni anlamıyormu? O yanında Ya Semi Ya Mucib de...
Ve biricik yaradan Rabbine... Ya Vedud Seni seviyorum de...

Ve gönlü güzel dostlarım, kardeşlerim ve büyüklerim birbirimize dua etmek de bir serinlik verecektir sıkıntılardan kavrulan yüreklerimize...

Aşk Sarkacı

Dünya, daha yaratılmazdan evvel aşk ile tanıştı, ilk sevgilim/habibim hitabını Allah(c.c) 'ü Rasül'üne (sav) yaptı.Daha sonra ki hitabında da "sen olmasaydın alemleri yaratmazdım"buyurdu.Ne büyük bir lütuftur, beşer olana böylesi bir hitap, aşğın maşukuna seslenmesi.

Daha doğmadan annemizin karnında iken aşk ile tanıştık, aşk ki kendini onun için feda edebilmek ve hatta kendini hiçe sayabilmek...Anne denilen o mucize varlık senin için uykularını terk eder, sancılarla kıvrılır, artık gecesi gündüzü sen olmuşsundur, senin için yer içer.Sen hareketlendiğinde nasılda mutlu olur, yüreği nasılda heyecanla çarpar...doğum anında canından can çıkar, ben vazgeçtim, dayanamıyorum bu acıya demez, dakikalarca sürekli artan sancılarla boğuşur durur, işte o büyük mucize anı, bebek ağlayarak dünyaya merhaba dediğinde tüm acılar unutulur, bağırına bastığında o masumeyi ilk sütünü verdiğiğinde acılar sıfırlanır silinir, artık onu koruma iç güdüsüyle hareket edilir, kendini unutup o olursun artık...aşk işte bunları yaptıran hissettiren,Allah'ü tealanın anneye bahşettiği aşk. Aşk nerede başladı sorusuna yukarıda bahsettiğimiz naçizane örneklemeler cevap olur düşüncesindeyim...

Aşk, ne ulvi bir duygudur, okyanusun ortasında gonca gül dermek gibi, duman dolu bir odada ikamet ediyorken birden dışarıya bir pencerenin açılmasıyla dumandan tikanmış ciğerlerin oksijene kanması gibi, oruçlunun iftar vaktinde buz gibi su dolu bardağın eline verilmesi gibi...

Aşk, kimi zaman masum bir bebeğin gözlerinde ki ışıltı, kimi zaman yüreğin kabarıp da ağlamaya başladığında bir dost elin gözlerine sim sıcacık dokunması, yarin ellerinin saçlarında dolaşması" ben her zaman yanındayım" şefkatini duymak.Bazende kayalıkların içinden kendini göstermeye çalışan o sarı çiçek, kozanın içinde sabırla bekleyip muhteşem güzellik de bir kelebeğe dönüşen o tırtıl...

O aşk ki, adını andığında yüreğini titreyip benzini sarartıyorsa ve beşeri aşktan ilahi aşka adım adım taşıyorsa işte o aşk en makbul olandır.Yoksa nefsinin boyunduruğu altına girip de yok olmak kül olmak değildir aşk.

Aşka giden yollar hep meşakkatlidir, kan revan olur bazen ellerin ayakların, gözlerin şişer ağlamaktan.Bu kadar zorluğa göğüs germen gerekir aşk menziline ulaşmak için, meşakkatsiz erişilmiş hiç bir aşk yoktur, var diyenlerde yanılmıştır, olsa olsa o günün hoşluğudur, nefsin okşanıdır.

Aşk isteyen her türlü kahrılara hazır olmalıdır, yanmaya ve hatta kül olmaya razı olmalıdır ki, aşkın sırrına ermeli insan.

İlahi aşk; işte sözlerin kifayetsiz gözlerin fersiz kaldığı konu.Öyle anlar olur ki bazen, Allah deyince lisan, yürek çatlayacak gibi olur, boğaza bir yumruk durur, ses titrer, beden titrer, buğulanır gözler...Gönül uyanık bir çocuk gibi, hemen duaya durur ne istiyorsa yaratandan hemen istemeye koyulur zira bilir ki yaratana en yakın olduğu an bu andır...

Ya Rabbi, aşk yolunda ki ahlaramızı seni zikretmekten say, say ki canımızın her yandığında biliriz ki serinlik veren sensin ve Ya Rabbi tüm beşeri aşklarımızı sana gelen basamaklardan eyle, onlarla gönlümüz aşka alışsın ve sana varsın...

Nimet Vefa